

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · tercer període · sèrie C · número 167

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sessió 5, dimarts 29 de gener de 2019

Presidència de l'l. Sr. Marc Solsona i Aixalà

TAULA DE CONTINGUT

Propostes d'audiència acumulades relatives al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya 352-00273/12 i 352-00274/12	7
Propostes d'audiència acumulades relatives al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya 352-00265/12 a 352-00272/12, 352-00275/12 a 352-00285/12, 352-00408/12 a 352-00418/12 i 352-00447/12 a 352-00465/12	8
Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (nomenament de la ponència) 200-00002/12	8
Sol·licituds de compareixença acumulades relatives a la nova proposta de la política agrària comuna 356-00301/12, 356-00302/12 i 356-00303/12	9
Sessió informativa amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre la proposta de nova política agrària comuna 355-00046/12	9
Compareixença d'una representació d'Unió de Pagesos per a exposar la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna 357-00260/12	33
Ccompareixença d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya per a exposar la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna 357-00261/12	36
Compareixença d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya per a exposar la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna 357-00262/12	40

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Serikat
Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 5 de la CARPA

La sessió de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA) s'obre a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix Marc Solsona i Aixalà, acompanyat de la vicepresidenta, Lluïsa Llop i Fernández, i de la secretària, Munia Fernández-Jordán Celorio. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents els diputats Marina Bravo Sobrino, Carmen de Rivera i Pla, Francisco Javier Domínguez Serrano, Antonio Espinosa Cerrato, Ignacio Martín Blanco i Javier Rivas Escamilla, pel G. P. de Ciutadans; Josep Maria Forné i Febrer, Imma Gallardo Barceló, Montserrat Macià i Gou i Ferran Roquer i Padrosa, pel G. P. de Junts per Catalunya; Ferran Civit i Martí, Irene Fornós Curto, Bernat Solé i Barril i Francesc Viaplana Manresa, pel G. P. Republicà; Esther Niubó Cidoncha i Òscar Ordeig i Molist, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar, i Yolanda López Fernández, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem.

Assisteixen a aquesta sessió la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, Teresa Jordà i Roura, acompanyada del director general de Desenvolupament Rural, Oriol Anson Fradera; el coordinador nacional d'Unió de Pagesos de Catalunya, Joan Caball Subirana; el president nacional de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya, Francesc Xavier Vela Bru, acompanyat del coordinador tècnic, Jordi Vidal Molins, i el president de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, Ramon Sarroca Capell.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 200-00002/12). Acord de la comissió sobre les compareixences (text presentat: BOPC 126, 14).

1.1. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Col·legi d'Enginyers Tècnics Agrícoles i Forestals de Catalunya amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00265/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.2. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Col·legi d'Enginyers Agrònoms de Catalunya amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00266/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.3. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Col·legi d'Enòlegs i Enòlogues de Catalunya amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00267/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.4. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Associació Catalana d'Enòlegs - Col·legi d'Enòlegs i Enòlogues de Catalunya amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00416/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.5. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana d'Enòlegs amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00451/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.6. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Institut del Cava amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00268/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.7. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Institut del Cava amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00414/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.8. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Institut Català de la Vinya i el Vi amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00269/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.9. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Institut Català de la Vinya i el Vi amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00453/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.10. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Associació Vinícola Catalana amb relació al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00270/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.11. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Associació Vinícola de Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00415/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.12. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Vinícola de Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00464/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.13. Proposta d'audiència en comissió d'una representació d'Unió de Pagesos de Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00271/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.14. Proposta d'audiència en comissió d'una representació d'Unió de Pagesos amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00411/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.15. Proposta d'audiència en ponència d'una representació d'Unió de Pagesos amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00448/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.16. Proposta d'audiència en comissió d'una representació dels Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00272/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.17. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00412/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.18. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00449/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.19. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Associació de Joves Agricultors amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00273/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.20. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00274/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.21. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Institut Agrari Català de Sant Isidre amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00465/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.22. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Qualificada Priorat amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00275/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.23. Proposta d'audiència en comissió de Salustià Àlvarez Vidal, president del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Qualificada Priorat, amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00408/12). Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la proposta.

1.24. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Priorat amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00417/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.25. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Priorat amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00459/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.26. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Conca de Barberà amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00276/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.27. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Conca de Barberà amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00462/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.28. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Montsant amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00277/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.29. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Montsant amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00463/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.30. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Tarragona amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00278/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.31. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Tarragona amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00461/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.32. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Terra Alta amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00279/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.33. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Terra Alta amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00455/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.34. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Penedès amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00280/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.35. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Penedès amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00456/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.36. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Alella amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00281/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.37. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Alella amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00457/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.38. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Costers del Segre amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00282/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.39. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Costers del Segre amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00458/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.40. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Empordà amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00283/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.41. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Empordà amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00454/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.42. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Pla de Bages amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00284/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.43. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Pla de Bages amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00460/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.44. Proposta d'audiència en comissió d'una representació del Consell Regulador de la Denominació d'Origen del Cava amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00285/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la proposta.

1.45. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de la Facultat d'Enologia de la Universitat Rovira i Virgili amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00409/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.46. Proposta d'audiència en comissió d'Albert Hereu Marés, director de l'Institut Català del Suro, amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00410/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.47. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00413/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.48. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00447/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.49. Proposta d'audiència en comissió d'una representació de l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentàries amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00418/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la proposta.

1.50. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de la Denominació d'Origen Catalunya amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00450/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

1.51. Proposta d'audiència en ponència d'una representació de l'Associació Catalana de Sommeliers amb relació al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 352-00452/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la proposta.

2. Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (tram. 200-00002/12). Nomenament de la ponència (text presentat: BOPC 126, 14).

3. Sessió informativa de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre la proposta de nova política agrària comuna (tram. 355-00046/12). Consellera del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació. Sessió informativa.

4. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Unió de Pagesos davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè exposi la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna (tram. 356-00301/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè exposi

la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna (tram. 356-00302/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació perquè exposi la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna (tram. 356-00303/12). Grup Parlamentari Republicà, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

El president

Bé, bona tarda a totes i a tots, i benvinguts en aquesta Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació del Parlament de Catalunya. Donaríem inici a aquesta comissió.

I el primer de tot, el punt número 1, és el Projecte de llei vitivinícola de Catalunya. Llavors, hauríem de... *(Veus de fons.)* Sí. Substitucions? *(Pausa.)* Gràcies. Diputat Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Sí, gràcies. Per anunciar que l'Esther Niubó substitueix el diputat Rafel Brugueira, que per motius personals no ha pogut venir.

El president

Alguna altra més?

Irene Fornós Curto

Sí, pel Grup Republicà, el Ferran Civit que substitueix la Montserrat Fornells.

El president

Moltes gràcies. Entenc que la resta..., tothom complet.

Bé, doncs, com he dit al principi, donem l'inici en aquesta comissió amb el primer punt de l'ordre del dia. *(Francisco Javier Domínguez Serrano demana per parlar.)* Digui'm, senyor...

Francisco Javier Domínguez Serrano

Que Javier Rivas i Jean Castel seran substituïts per Carmen de Rivera i Antonio Espinosa.

El president

Doncs, molt bé.

Propostes d'audiència acumulades relatives al Projecte de llei vitivinícola de Catalunya

352-00273/12 i 352-00274/12

Per tercera vegada donarem inici a aquesta comissió *(rialles)*, un cop notificades les substitucions de tots els grups, eh?, amb el primer punt de l'ordre del dia, que és el Projecte de llei vitivinícola de Catalunya, on hi ha també la proposta d'acord de les diferents compareixences.

Els hem passat a tots els grups un paquet de vint-i-set votacions, però després de parlar amb els portaveus ho podríem resumir en dues votacions: un primer paquet, que serien 9 i 10, i la resta, d'acord?

Doncs, si els sembla bé, passariem a votar les compareixences; les tenim totes aquí, no cal que les anomeni una per una, eh? Per tant, de vint-i-set..., ho fem tot per separat: primer, 9 i 10, i després la resta de votacions, d'acord?

Doncs passem a votació la proposta del bloc 9 i 10, de compareixences.

Vots a favor?
Grup dels Socialistes, Grup dels Comuns i Ciutadans.
Abstencions?
Del Grup Republicà i Junts per Catalunya.
I cap vot en contra, d'acord?
Llavors s'aproven les compareixences del bloc 9 i 10.

Propostes d'audiència acumulades relatives al Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya

352-00265/12 a 352-00272/12, 352-00275/12 a 352-00285/12, 352-00408/12 a 352-00418/12 i 352-00447/12 a 352-00465/12

I ara votàrem la resta, de la 1 a la 27.
Vots a favor?
Doncs se pot aprovar per unanimitat.

Projecte de Llei vitivinícola de Catalunya (nomenament de la ponència)
200-00002/12

Ara passàrem també... (*Veus de fons.*) Sí. Hauríem de fer el nomenament de la ponència. Si em poden dir, si us plau, pels grups... Senyor Domínguez?

Francisco Javier Domínguez Serrano
Jo mateix.

El president
Senyor Ordeig?

Òscar Ordeig i Molist
Sí; jo també, jo mateix.

Irene Fornós Curto
Per part del Grup Republicà la ponent serà la Lluïsa Llop.

Imma Gallardo Barceló
Per part de Junts per Catalunya el ponent serà l'Eduard Pujol.

El president
Molt bé. I ara hem de decidir si les compareixences..., aquest bloc de compareixences, si les fem en comissió o les fem en ponència. Si ho volen fer, i si no... En ponència?

Imma Gallardo Barceló
Sí, el Grup de Junts per Catalunya en ponència.

El president
En ponència?

Irene Fornós Curto
Sí, per nosaltres també va bé fer-les en ponència.

El president
En ponència? (*Pausa.*) En ponència? (*Pausa.*) Bé, quasi que decau per ponència. Doncs les faríem totes en ponència, com hem fet en altres espais agraris. Molt bé.

Sol·licituds de compareixença acumulades relatives a la nova proposta de la política agrària comuna

356-00301/12, 356-00302/12 i 356-00303/12

Passaríem, doncs, al següent punt de l'ordre del dia... (*Veus de fons.*) Ah, sí, primer votaríem la sol·licituds de compareixences. Perquè s'haurien d'aprovar, no? Si els sembla bé, perquè..., abans de passar a la compareixença de la consellera, el que sí que podríem votar és les sol·licituds de compareixença dels tres sindicats; que si votem que sí compareixeran acte seguit, i així ja eliminaríem totes les votacions i podríem donar en curs tota la comissió. Els sembla bé? (*Pausa.*) Es poden votar les sol·licituds de compareixença dels tres per assentiment? (*Pausa.*) Sí? (*Pausa.*)

Doncs es dona per assentiment.

I, doncs, ara passar al punt de l'ordre del dia, i si em permeten un segon vaig a buscar... (*Veus de fons.*)

Suspenem la comissió i vaig a buscar la consellera i comencem, d'acord? Vinga, va.

La sessió se suspèn a les tres de la tarda i vuit minuts i es reprèn a les tres i deu minuts.

El president

Bé, doncs, bona tarda.

Sessió informativa amb la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació sobre la proposta de nova política agrària comuna

355-00046/12

Honorable consellera, benvinguda un cop més a la comissió; també el senyor Anson. Seguirem, doncs, l'ordre del dia amb el punt número 3, que és la sessió informativa amb compareixença de la consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació a proposta pròpia, sobre el tema de la nova política agrària comuna.

Té una intervenció d'un termini d'una hora. (*Veus de fons.*) Només una hora, ampliable després amb les rèpliques, només faltaria. A veure, en qualsevol cas li passo la paraula. I després els grups tindran també les intervencions i podrem començar el debat. Endavant, consellera.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (Teresa Jordà i Roura)

Bé, molt bona tarda a totes i a tots. Gràcies, president. Membres de la Mesa, diputades i diputats, equip de la conselleria, que també ens acompanya algú..., veig que també hi ha representants de les organitzacions agràries. Deixeu-me fer un agraïment especial al director general de Desenvolupament Rural, Oriol Anson, que sempre està a la dreta de la mare, eh? (*rialles*), i sempre, per mi sempre és important i interessant.

No sé si el que més us ve de gust a tots vosaltres és escoltar ara, a les tres de la tarda, les dues hores i mitja, amb permís del president, que aquesta consellera utilitzarà per explicar-vos la nova política agrària comuna. Bromes a part, intentarem fer-ho. És un tema feixuc, però en qualsevol cas intentarem fer-ho..., hi hem posat tota la voluntat per fer-ho amè i per fer-ho el més ràpid possible. Gràcies, doncs, per acompanyar-nos a tots els que esteu aquí. I també em permeto fer una salutació als que ens estan veient, si hi ha algú valent, per via del canal del Parlament.

Tal com em vaig comprometre a la passada sessió plenària del mes de desembre, avui comparec davant d'aquesta comissió, la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, per tal d'exposar quina és la posició del Govern de Catalunya amb relació a la proposta de la nova PAC. Un posicionament que, com bé deuen saber, no es pren de forma unilateral, sinó que és un posicionament compartit i alhora avalat també per les tres organitzacions agràries que avui tenen representació a la Taula Agrària, a les quals vull, una vegada més, tornar a agrair la feina; no només la feina, sinó també

la responsabilitat i el sentit d'estat que han demostrat i que demostren, ja que consensuar un posicionament sobre aquest tema els ben asseguro que no és senzill.

Per tal de centrar el discurs, mirin, l'última vegada que vaig ser en aquesta comissió, però, va ser per presentar les mesures i les línies estratègiques del departament que tinc l'honor d'encapçalar. D'això ja fa sis, set mesos. Les poques vegades que he tingut l'ocasió de ser interpellada en aquesta cambra he recordat, i avui ho torno a fer, que en aquest Parlament es parla poc, per no dir molt poc, d'agricultura i de ramaderia, i encara menys es parla de pesca, alimentació o silvicultura. Contrasta, però, aquest fet, que se'n parli poc en el Parlament, amb el fet de que siguem un dels departaments amb una estructura territorial més desenvolupada. Som i estem presents arreu del territori, amb un contacte permanent justament a les comarques i amb la gent, amb el territori, a peu de carrer. I una visió global de quina és la situació de les nostres comarques, aquesta és..., la té, la tenim en aquest departament.

Som, doncs, altaveu del país, i ho som en la seva globalitat. I les polítiques agroalimentàries, ens agradin o no, són totes elles el centre dels grans reptes que tenim avui com a país. Són molts, els reptes que tenim com a país –molts. Deixeu-me'n anomenar quatre, eh?: afrontar les conseqüències del canvi climàtic, encarar els reptes de la globalització, donar suport a les properes generacions d'agricultors, de ramaders, de pescadors i silvicultors catalans perquè els seus projectes i les seves explotacions siguin viables, i treballar per dinamitzar i diversificar l'activitat econòmica lligada al territori, que no es deslocalitza, com un element clau de l'equilibri territorial i social, que són, en definitiva, factors clau en un país que volem i aspirem que sigui modern i que sigui evidentment equilibrat.

Per encarar tots aquests reptes, tenim també una oportunitat essencial i molt prioritària com és la política agrària comuna. Aquesta, la PAC, és una eina que ens permet donar resposta a tots aquests reptes que he enumerat fa una estona. I com? Doncs mireu, facilitant ajuts per a la modernització de les explotacions agràries perquè puguin fer inversions per millorar la seva competitivitat, bàsicament per sobreviure en un mercat global, eh?; també incentivant la incorporació de joves en l'activitat agrària per assegurar el relleu generacional i, alhora, també un model d'explotació catalana arrelat evidentment al territori; a través d'una bona gestió dels recursos naturals, aplicant criteris de desenvolupament sostenible, en pro de la protecció de la biodiversitat i alhora també del paisatge; millorant la posició dels agricultors al llarg de tota la cadena alimentària, o, per exemple, també creant ocupació i creixement a les zones rurals i atraient alhora i contribuint a fixar joves agricultors i ramaders a les nostres comarques.

Fa ja temps, de fet una dècada, la qüestió que es plantejava és o era si la Unió Europea, si Europa, en aquest cas, seria capaç d'aguantar la competició mundial i podria seguir produint per tal de mantenir les necessitats alimentàries en augment de la població. Aquesta era una de les preocupacions, era un dels reptes d'Europa, no? Avui, aquesta qüestió s'ha demostrat sobradament, doncs, que sí, que ha estat possible, però se n'hi afegeix una altra, i és saber si en aquests moments Europa serà capaç d'adaptar els seus models de producció alimentària als desafiaments ambientals. Aquest és el gran repte.

De fet, la història de la PAC és, doncs, una història de constant i permanent adaptació a un seguit de reptes. Però també la PAC és alhora una història d'oportunitats, i per què no dir-ho, i val a dir-ho, també d'èxits. Una història que ens ha reforçat com a país i que ens reforçarà en el futur si som capaços tots plegats de mantenir i de fer mantenir la nostra veu de país, que és el país que som i és el país que volem i al qual aspirem. I ho som quan demostrem que malgrat les diferències som capaços de traçar i definir grans consensos de país. El Departament d'Agricultura és aquí, avui, perquè ha sigut capaç de construir una unitat estratègica de país al voltant del futur de la nostra política agrària, ramadera, i en definitiva per fixar els criteris per apropar-nos al model de sector i de política alimentària a la qual aspirem i la que volem.

Abans d'entrar en matèria, però, els voldria informar també que el passat dilluns 21 –és a dir, dilluns passat– vaig assistir a la reunió del *consejo consultivo*, convocat pel ministeri, pel ministro Planas en aquest cas, per tal d'abordar aquest repte que des de la Unió Europea se'ns planteja dins del nou període 2021-2027 i que és la reforma de la PAC. En aquesta reunió vaig aprofitar per parlar amb companys d'altres territoris de l'Estat sobre el nou concepte que proposa la Comissió Europea per cedir més capacitat de definició, de decisió i alhora també d'aplicació sobre la PAC als estats membres, l'anomenada subsidiarietat. I també el nou model de governança que es proposa, basat, i com bé saben, en un pla estratègic únic per a cada estat membre. La combinació d'aquests dos conceptes, tot i que la proposta de reglament preveu que es pugui establir a nivell regional, ha estat aprofitada per l'Estat espanyol per recentralitzar una vegada més la definició de la PAC i a l'hora, també, de la seva aplicació.

Nosaltres hem plantejat en diferents reunions i en diferents fòrums la territorialització dels plans estratègics i dels fons que els corresponen. I d'això en vam estar parlant amb diferents representants, però sobretot amb la representant en aquest cas d'Euskadi, eh? També vam expressar la possibilitat d'emprendre mesures legals per invasió de competències. És a dir, no és que ho fem, no és que sigui el que volem fer, però en el cas que això passés d'alguna manera i ens sentíssim, doncs, amenaçats perquè ens ultrapassen les competències, sàpiguen també que..., bé, que en fi, que estaríem disposats a emprendre mesures legals en aquest sentit. També..., ho estem estudiant, eh?, és a dir, pendents del que pugui acabar passant.

En aquest sentit, també dir-vos que hem mantingut contactes, també, les últimes setmanes i una reunió concretament amb la consellera d'Agricultura, Medi Ambient, Canvi Climàtic i Desenvolupament Rural del Govern del País Valencià, i que tenim previst també trobar-nos amb la conselleria de Medi Ambient, Agricultura i Pesca del Govern de les Illes Balears, que si no m'equivoco es produirà, aquesta trobada, aquest proper dilluns, per parlar dels punts en comú que tenim, de cara també a la nova PAC, especialment pel que fa a l'agricultura mediterrània, seguint una mica aquest eix, eh? I la intenció és continuar treballant en aquesta línia, buscant suports, en definitiva fent una mica de lobby, per defensar no només el que creiem que ens correspon, sinó també per defensar el que creiem que s'ajustarà millor a les característiques del nostre sector.

La PAC, com qualsevol actuació política, necessita disposar de pressupost. I aquest pressupost, en concret el de la PAC, s'assigna a través, com bé saben, del marc financer plurianual, del que es va presentar una proposta el passat 2 de maig del 2018 i que es preveu que estigui aprovada el maig del 2019, eh? Val a dir –i no és la primera vegada que ho dic i tampoc descobreixo re– que treballem amb aquestes certes, però és evident i tinguem present que hi ha eleccions –que hi ha unes eleccions– i que aquest calendari electoral evidentment pot fer trontollar, doncs, una mica aquest supòsit, malgrat que nosaltres pensem que, en fi, hem de treballar com si això es complís i..., la feina feta no té destorb.

De fet, el marc financer plurianual no deixa de ser el pressupost que la Comissió Europea disposa per desenvolupar les seves polítiques. I el presentat per al 2021-2027 preveu, respecte al període actual, 2014-2020, un increment dels fons disponibles per la Comissió Europea de 192 milions d'euros, ja que es passa de 1.087 milions d'euros del període actual a 1.279 milions d'euros per al proper. És a dir, això representa –en el seu global, eh?– un augment del 17,66 per cent.

La part més rellevant per al Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació i per al nostre sector és la part que la proposta de marc financer pluriennal 2021-2027 destina al capítol corresponent als recursos naturals i medi ambient. Aquí, en aquest capítol, hi ha tres fons que ens afecten directament, eh? Un és el Fons Europeu Agrícola de Garantia Agrària, el Feaga; l'altre és el Fons Europeu Agrícola per al Desenvolupament Rural, el Feader, i el tercer és el Fons Europeu Marítim i de Pesca, el conegut FEMP. I incloure'l a dins d'aquest capítol és conseqüència de tenir la sostenibi-

litat com a fil conductor de la PAC en tots els seus àmbits, que es preveu enfortir encara més establint polítiques agrícoles modernes i orientades a accions positives envers el clima i la protecció del medi ambient sobretot, amb l'objectiu de complir els acords de París i els objectius de desenvolupament sostenible de les Nacions Unides. I per això, justament per aquest motiu, es proposa més integració de l'acció de la Unió Europea cap a programes que permetin complir amb aquests objectius i evidentment més pressupost, ja que es preveu destinar-hi el 25 per cent de la despesa de la Unió Europea.

Per tant, com he dit abans, el nou marc d'actuació de la política agrària comuna per al període 2021-2027 s'haurà d'adaptar al nou context pressupostari, que en data d'avui preveu una menor dotació dels fons Feaga i dels fons Feader. És a dir, no és en cap cas una bona notícia, eh?, perquè es continua amb aquesta reducció de la participació de la política agrícola comuna en el conjunt del pressupost de la Comissió Europea, que ha passat del 55 per cent en el període 88-92, al voltant del 30 per cent en el període 21-27. Aquest fet és degut, i així ho hem de denunciar, a que la Unió Europea ha canviat de prioritats, eh? I s'ha de dir, mirant l'evolució de la despesa de la Comissió Europea al llarg dels períodes, mentre es redueixen els fons destinats a la PAC i a la cohesió econòmica, social i territorial, doncs, evidentment s'incrementen fons destinats a altres programes, que evidentment no hi entrarem, però en qualsevol cas es canvien les prioritats i es considera que hi ha programes que tenen major interès que no el que avui ens ocupa.

La dotació dels fons de la PAC establerta per part de la Unió Europea –i, ho recordo, pendent d'aprovació; important, perquè tot això són supòsits, avui parlem bàsicament de supòsits– per al proper període 21-27 és de 254.247 milions d'euros per al fons Feaga, i de 70.037 milions d'euros per al fons Feader. Aquests són els números.

Pel que fa a l'Estat espanyol la dotació és de 33.481 milions d'euros per al fons Feaga –aquests són els ajuts directes, perquè ens entenguem–, amb una reducció del 3,5 per cent respecte al període actual, eh? –reducció, en aquest cas, del 3,5 per cent–, i de 7.008 milions d'euros per al fons Feader –els ajuts, diguéssim, per al desenvolupament rural–, amb una reducció del 15,3 per cent respecte al període actual.

Aquests imports són els que s'hauran de distribuir entre els diferents territoris de l'Estat, tot i que encara falta decidir els criteris de distribució, eh? Això és el que s'està treballant amb el ministeri. Això és al que estem amatents. Això és el que, d'alguna manera, se'ns va demanar que exposéssim una mica en el passat *consejo consultivo*, però que evidentment s'ha d'anar treballant, sobretot a nivell tècnic.

Com que els programes de desenvolupament rural són cofinançats entre el fons Feader, els dels estats membres i els de les regions, es proposa que la reducció de fons –és a dir, tot aquest, diguéssim, 15 per cent de menys per un cantó, i el 3,5 per l'altre– es compensi amb càrrec al pressupost de les regions, és a dir, dels estats membres. Hi ha la possibilitat que l'Estat espanyol acabi de complimentar aquesta, diguéssim, reducció, eh?, per entendre'ns. Però clar, evidentment això el que suposa és augmentar encara més les diferències entre els mateixos estats, ja que el més fort econòmicament, doncs, és evident que tindrà més capacitat de complementar la reducció de fons que els que no ho són tant. I, per tant, es reduirà encara més la part comuna de la política agrària europea. Aquesta és una reflexió, diguéssim, molt obvia, però que sí volem posar de manifest, perquè entenem que les polítiques comunes no s'haurien de fer d'aquesta manera.

Per tant, aquesta reducció de fons destinats al desenvolupament rural pot perjudicar molt el nostre país, pot perjudicar molt Catalunya. Sàpiguen, i penso que això és molt important –i almenys nosaltres ho diem, i ho diem sempre que podem i ho fem clar, i el director general ho fa sempre que pot i una servidora també–, a Catalunya vàrem executar el cent per cent de fons europeus en el període anterior. I això és molt important, perquè no passa a tot arreu, eh? Sàpiguen també que en el conjunt de l'Estat es van quedar sense executar o, dit d'una altra manera, es van perdre 254 milions d'euros.

Nosaltres hem garantit sempre, en cada període –i això ho recalquem i ho diem les vegades que faci falta–, l'execució total dels fons pressupostats per aquest programa, gràcies..., no és mèrit del departament, de l'Administració, que també hi té una part important, sinó gràcies a un sector agrari actiu, eh?; actiu i emprenedor i amb capacitat evidentment d'adaptació. I això ho hem de posar en valor. Tenim l'obligació de posar-ho en valor.

Conseqüentment, proposem que el volum dels fons assignats en el nou període per al desenvolupament rural tingui en compte el nivell d'execució dels anteriors. Això..., no sé si ens en sortirem, però en qualsevol cas nosaltres ho demanarem, perquè entenem que és un criteri que s'hauria de tenir en compte. D'altra banda, també és imprescindible que el Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación restableixi la participació financera habitual a les polítiques de desenvolupament rural, que a Catalunya en el període 14-20 s'ha reduït un 75 per cent, cosa que suposa uns 173 milions d'euros menys. En el conjunt de l'Estat espanyol, la reducció ha estat de 1.963 milions d'euros.

Tenint en compte, doncs, que els objectius de la nova PAC continuen essent els mateixos, els mateixos que es van establir en el Tractat de Roma, eh?, de quan es va constituir la Unió Europea –parlem de l'any 57–: incrementar la productivitat agrícola, garantir un nivell de vida equitatiu a la població agrícola, estabilitzar els mercats, garantir la seguretat en l'abastament i assegurar al consumidor uns preus raonables, eh?..., aquesta és absolutament la realitat de la PAC que continua avui sent vigent. Tots tindrem clar que, per complir aquests objectius i per obtenir els resultats proposats, la PAC ha de disposar d'un pressupost suficient per fer front a les necessitats i a les ambicions que planteja la Unió Europea.

Per tant, una reflexió: no estem d'acord amb la distribució de les prioritats del marc financer pluriennal proposat, ja que representa, i hi tornem a incidir, una reducció dels fons destinats a les polítiques agràries i a les polítiques de cohesió econòmica, social i territorial a favor d'altres programes, eh?, cosa que entra en contradicció amb l'ambició ambiental que promou la PAC, que, conjuntament amb la necessitat de complir amb el marc normatiu europeu de qualitat i seguretat alimentària, representa un increment dels costos de producció per a les explotacions agràries catalanes; en conseqüència, i val a dir-ho també, les fa menys competitives a l'hora d'intervenir en un mercat global, que és en el que estem.

Entrant una mica més en detall, a la proposta de reforma de la PAC es segueixen mantenint dos grans eixos, eh? El primer pilar, amb els ajuts directes finançats en la seva totalitat pel fons Feaga, i el segon pilar, el desenvolupament rural, cofinançat entre els fons Feader i els estats membres i les regions. El gran canvi es produeix bàsicament en el model de governança, un model basat en l'obligació de l'establiment, per part dels estats membres, d'un pla estratègic que plantegi els objectius a aconseguir i la definició d'aquelles línies i actuacions que han de permetre assolir-lo.

La finalitat és la de garantir una dimensió més estratègica i vinculada amb altres polítiques de la Unió, com ara les relacionades amb el canvi climàtic, els boscos, la biodiversitat i l'aigua. Si bé la proposta de reglament diu que el pla estratègic serà únic per a cada estat membre, també diu –atenció, també ho diu– que els elements d'aquest es podran establir a nivell regional, sempre que es mantinguin, evidentment, la cohesió i la coherència dels elements dins del pla estratègic de l'Estat.

Per tant, fent una interpretació àmplia –àmplia, però absolutament vàlida–, en aquest punt tenim una oportunitat –una oportunitat important. Des de Catalunya no veiem en cap cas malament la necessitat de vincular els ajuts a partir dels objectius i necessitats que d'alguna manera identifiqui un pla estratègic, però des del nostre punt de vista, per aconseguir el màxim d'objectius plantejats, el millor és que aquest pla estratègic estigui definit a nivell territorial, eh? És a dir, estigui definit des de casa. Per unes quantes raons, totes elles com molt òbvies... I també els avanço que en el *consejo*, la resta de territoris..., home, no eren tan ambiciosos ni molt menys com

per fer un pla territorial propi, però sí que van parlar i van posar de manifest de la necessitat de la territorialització i de la idiosincràsia de cada una de les comarques o de les regions o dels territoris de l'Estat espanyol.

Nosaltres insistim en aquesta territorialització pels següents motius. En primer lloc, per poder donar millor resposta, com deia, a les especificitats i requeriments del nostre sector, que evidentment sabeu que són diverses i que cal una planificació a mida per fer front a les seves necessitats, que són moltes i diverses, eh? En segon lloc, per l'establiment d'un pla estratègic a escala d'estat membre. Nosaltres entenem que això comportarà una necessitat d'unificació de criteris que farà que en molts casos perdem capacitat de definició, i també puguem perdre avanços assolits en períodes anteriors de programació i singularitats de la nova manera d'entendre els ajuts. És a dir, venim d'on venim, eh?, si anéssim directament a un pla únic no és que empitjoréssim, sinó que empitjoraríem molt respecte també al que tenim. Ja no és que no milloréssim, diguéssim, sinó que encara empitjoraríem molt més. I en tercer lloc, però no menys important, jo crec que hem de posar sobre la taula que l'actual Estatut d'autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat competències exclusives en matèria d'agricultura i ramaderia, que inclouen també la regulació i el desenvolupament de l'agricultura, la ramaderia i el sector alimentari. I competències compartides en la planificació de l'agricultura, la ramaderia i el sector agroalimentari.

Per tant, hem reclamat, eh? –hem reclamat–, poder elaborar un pla estratègic català amb l'objectiu de donar millor resposta a les especificitats i a les necessitats del nostre sector i alhora també del nostre territori, apropant l'aplicació de les polítiques agràries a l'interessat, com un element clau; un element clau, en definitiva, de la mateixa manera que estableix la proposta de la nova PAC, és a dir, sense inventar-nos res, no?, definint uns objectius i uns indicadors evidentment realistes, molt propers al sector i amb un seguiment més proper que n'asseguri l'assoliment, l'assoliment d'aquests objectius plantejats. I ho dic ara, perquè creiem que és necessari, però també com una reivindicació profunda: que s'ha d'incorporar d'una vegada la perspectiva de gènere en el pla estratègic de la PAC des de l'inici de la seva definició.

Alguns dels elements clau que haurem de debatre per a l'aplicació d'aquesta reforma són: el de qui té dret a cobrar aquests ajuts i el del criteri que es fixi per a la distribució d'aquests. El primer d'aquests elements, i que s'ha de definir molt bé de cara al proper període, és la figura de l'agricultor genuí. Això vol dir que serà el que tindrà dret a rebre els ajuts a la renda, els ajuts directes, i a les intervencions relatives a les zones amb limitacions naturals o altres limitacions específiques, i els beneficiaris de l'aplicació dels instruments de gestió del risc. La definició d'aquest agricultor genuí ha de permetre, per anar bé, de manera senzilla i alhora també de manera objectiva, establir qui forma part d'aquesta categoria i, per tant, qui té dret a cobrar dits ajuts.

En aquesta línia, proposem que l'agricultor genuí sigui aquell agricultor que té un mínim –un mínim, ho recalco– del 25 per cent dels ingressos agraris respecte als ingressos totals. Perquè l'objectiu, al nostre entendre, és ajudar els professionals de l'agricultura, aquells que són els que, a banda de produir aliments amb la seva activitat, també ocupen i gestionen el territori, però sobretot i molt i molt important, són els que no es deslocalitzen.

El segon d'aquests elements clau relatiu als ajuts del primer pilar, els directes, i que cal definir, és el nou model d'ajuts dissociats, que són els que no estan lligats directament a la producció. La nostra proposta és que s'ha d'abandonar la referència històrica dels drets, tot i que som conscients, i val a dir-ho, que prèviament s'hauran d'analitzar el conjunt d'impactes que un nou model sense drets històrics en el seu conjunt comportaria a la diversitat productiva de Catalunya, i veure també quins són els mecanismes correctors que s'estableixin per esmoreir el canvi per permetre l'adaptació de les explotacions.

Amb relació als ajuts associats, els que estan directament vinculats a la producció, la proposta de reglament estableix que han d'anar destinats a sectors o tipus d'explo-

tacions molt específics, que siguin importants per raons econòmiques, raons socials o raons mediambientals, amb l'objectiu d'assegurar la seva continuïtat a través de la millora de la seva competitivitat, la sostenibilitat i la qualitat de la producció. En aquest sentit hem proposat, com un element per anar més enllà, que tinguin flexibilitat temporal d'aplicació; aquesta flexibilitat temporal d'aplicació per poder fer front a problemes puntuals d'algun sector, eh?, com, per exemple, i en posem un, doncs, el sector del conill.

Els sectors que es potenciaran mitjançant aquests ajuts són els que hi ha actualment, eh? Com són l'arròs, els fruits de closca, les vaques alletants, el boví d'engreix, el boví de llet, l'oví i cabrum i l'olivera. Com a sector important, no per la seva mida sinó per la feina que fa de manteniment de les pastures i alhora també de l'activitat agrària al territori, hem proposat la inclusió, dins del grup d'ajuts associats, de la ramaderia equina; proposta de la qual no tenim resposta encara –ja els he dit que tot plegat és molt incipient–, però justament el dia 21, en el *consejo consultivo*, jo mateixa, igual que la resta de territoris, vam donar idees, i una de les exposicions en el nostre cas va ser la incorporació de la ramaderia equina, eh? És evident que en el nostre pla estratègic, si el féssim de manera territorial, en formaria part, sense cap mena de dubte, però com que la cosa està com està, doncs, ho vam llençar, diguéssim, a l'aire. I per això ho demanem.

Sobre el règim de petits agricultors, que són els que reben menys de 1.250 euros d'ajuts directes i que en realitat són petits perceptors, proposem el seu manteniment, ja que és un suport a les petites explotacions, al nostre entendre, bàsicament per la seva contribució al desenvolupament territorial i òbviament també, i no menys important, pel que fa a la gestió del medi.

Dins del pla estratègic també hi haurà d'haver les mesures del segon pilar, de desenvolupament rural, orientades en tres línies. Per una banda, per afavorir les inversions a la modernització del sector agrari, forestal i agroalimentari, per millorar evidentment la competitivitat del sector. Per altra banda, per compensar els sobrecostos i el lucre cessant derivats de l'aplicació de mesures de respecte al clima i al medi ambient. I en tercer lloc, i tampoc menys important, el Leader, com una eina fonamental i imprescindible per a la dinamització de l'economia rural, amb la característica que es planteja a partir de les iniciatives del mateix territori, que parteixen de les seves necessitats i òbviament dels seus interessos. Afegeixo, sobre el tema Leader, que considerem adient poder aprofitar la complementarietat dels fons estructurals per dissenyar una metodologia Leader plurifons, que inclogui les estratègies de desenvolupament local, participatiu de l'economia circular, també la bioeconomia i les *smart villages*.

Com a mesures de gestió de mercats, considerem que cal mantenir i millorar les mesures contra la volatilitat i la crisi de mercat, perquè la seva aplicació sigui més flexible i alhora més àgil, per la qual cosa es considera necessari establir, doncs, indicadors objectius que desencadenin els mecanismes de crisi automàtics de l'organització comuna dels mercats, quan hi hagi pertorbacions en el mercat, i continuar amb l'establiment d'ajuts per a les noves organitzacions de productors.

L'orientació de la PAC cap a unes polítiques més respectuoses, com hem dit abans, amb el medi i amb el clima, per l'obligació de prendre mesures de mitigació i adaptació al canvi climàtic, té dues línies de treball. Les històriques mesures agroambientals de desenvolupament rural, per una banda, i, de l'altra, els nous ecoesquemes, que s'inclouen dins dels ajuts directes. Per tant, mesures que tenen el mateix objectiu i que estan finançades amb fons diferents. Aquesta és la realitat, eh?, les primeres amb el Feader i les segones amb el Feaga.

Per tant, podem concloure que l'aposta per la sostenibilitat i protecció del medi de la PAC és molt important. I aquesta aportació és evident que s'ha de posar en valor. Val la pena esmentar que no acabem de veure clara aquesta diversificació de recursos que busquen el mateix objectiu, eh? I, per tant, nosaltres posem sobre la taula que serà imprescindible, sens dubte, una bona coordinació entre els ecoesquemes i

les mesures agroambientals, i alhora la coherència entre les mesures que incloguin. És evident, busquen el mateix; aleshores han d'estar absolutament coordinades. En tot cas –i ho esmento una altra vegada–, la territorialització de la decisió donaria evidentment una coherència a tota l'actuació d'ambient i clima, que segur que permetria obtenir, sens cap mena de dubte, uns resultats més òptims, uns resultats millors.

També vull posar de manifest que un dels elements complementaris i imprescindibles per modernitzar el sector són el coneixement, la innovació i la digitalització de les zones agrícoles i rurals, i també promoure'n la seva adaptació. Aquest ha de ser un eix principal i fonamental de la nova PAC.

Ja per anar finalitzant, un cop revisats els elements clau d'aquesta reforma i que són la base de l'acord al que varem arribar amb el sector per fer, com he dit al començament, un posicionament de país, el plantejament de sortida que des del DARP proposem de cara a la propera PAC és –com a conclusions, diguéssim, macros, eh?–: és evident que no podem tenir una bona PAC amb la reducció de fons que es preveu per al període 2021-2027. Per això defensem disposar d'un pressupost suficient tant per part de la Comissió Europea com per part de l'Estat espanyol i de la Generalitat de Catalunya. I aquest plantejament es defensa perquè creiem fermament que és necessari assegurar la continuïtat del sector primari en les seves vessants més importants; vessants que convindran amb una servidora que són la de produir aliments sans, produir aliments no només sans sinó bons i segurs per a tota la societat, i convindran amb mi també que és la de la gestió del territori, com un element evidentment vertebrador, clau, per tenir un país modern i equilibrat. Això no cau dels aires del cel. O sigui, per aconseguir mantenir això, sobretot perquè batregui i hi sigui, fan falta recursos.

Segona conclusió. No ens sembla malament l'establiment de la PAC a través d'un pla estratègic que fixi objectius i indicadors, tal com es planteja, eh?, que faci que passem de l'actual control sobre el compliment de la normativa al control sobre el compliment dels objectius; això no ens sembla malament. Però una fita ambiciosa com aquesta –perquè això no és fàcil, eh?, no és fàcil– demana que se'n faci una lectura àmplia per a una molt bona realització. És a dir, si ens posem el llistó alt, vol dir que ens hem de coordinar i ho hem de fer molt bé. I per ser el màxim d'operatiu i per assegurar-ne l'èxit, aquesta lectura àmplia passa per definir els objectius a nivell territorial –tornem a insistir-hi–, apropant la PAC i la seva aplicació al territori i evidentment a les seves necessitats. Per tant, seguirem reclamant i defensant que Catalunya pugui definir el seu pla estratègic, ja que el nostre sector, per les seves característiques, necessita que les polítiques agrícoles de la PAC es defineixin com més a prop millor.

Tercera cosa. Per aconseguir tot això, perquè creiem que ens correspon i en tenim la responsabilitat, si convé obrirem la via del recurs, eh?, per resoldre un tema que entenem que és competencial i que ha de tenir en compte la singularitat del territori, en lloc de plantejar, doncs, aquesta uniformització que es planteja.

Quarta conclusió. És necessari també, i en això treballarem, defensar una PAC més mediterrània, eh? Una PAC que tingui molt en compte el nostre sector i les característiques evidentment de la nostra agricultura, els nostres conreus, el clima, la necessitat de regadiu, etcètera. I per això ens hem reunit, com ja els he informat, amb les conselleries homònimes dels governs del País Valencià, i properament de les Illes Balears i també d'Euskadi, perquè els interessos comuns requereixen sempre plantejaments comuns.

Cinquena conclusió –i per tancar el cercle, diguéssim. Tenim l'acord al que hem arribat amb les organitzacions professionals agràries Unió de Pagesos, Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya i la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya. Un acord que és de sector, però també un acord que és de país. Un acord que avala aquest posicionament i que ens anima a seguir insistint en aquesta línia i en aquesta manera de treballar, eh?, conjuntament amb el sector i implicant-lo en la presa de decisions. És evident –després ells compareixeran– que hi ha diferències també i que hi ha coses que uns les veuen d'una manera, uns d'una altra, però arribar a acords,

com bé saben –i aquí també l'Administració...–, a vegades vol dir petites renúncies, a vegades més grans, però en qualsevol cas tenir un posicionament comú, tenir un posicionament ferm i defensar-lo.

Sisena conclusió. I en tot cas, ja, i per acabar, dir-vos que no descobriré res que no sigui conegut i assumit per totes i tots: la PAC, la política agrària comuna, és una eina fonamental per al sector i el seu futur; un futur que, és evident, necessita millores i necessita també adaptacions. I així ho defensarem, eh? Ho defensarem en tots els àmbits o en tots els escenaris on tinguem veu, ja que no només així assegurarem el nostre proveïment alimentari, no només assegurarem també la total gestió del territori i l'orientació del nostre país cap al futur. És evident que aquest és l'objectiu, i a través de la política agrària comuna així ho farem.

Moltes gràcies per la vostra atenció.

El president

Gràcies, consellera. Bé, doncs, ara seria el torn d'intervencions dels diferents grups. Tenen un temps d'uns deu minuts per grup. Intentarem ser també, com no pot ser d'una altra manera, flexibles. Però, en qualsevol cas, té en primer lloc la paraula el portaveu del Grup de Ciutadans, el senyor Francisco Javier Domínguez. Endavant.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Gràcies. Abans de tot volia fer una prèvia, que és que des d'aquest grup condemnem l'agressió que van patir els membres del nostre partit el passat dissabte a Torroella de Montgrí; a més, demanem que la resta de grups d'aquesta comissió es sumin a aquesta condemna de la vulneració de la llibertat d'expressió i drets polítics a Catalunya, i demanem també la condemna a l'actitud irresponsable de l'alcalde d'aquest municipi, que animava o justificava aquests fets violents sense justificació.

I ja pel que fa al motiu d'aquesta compareixença, primer, agrair les paraules de la consellera. Crec que està en una posició privilegiada per absorbir la informació de primera mà i, per tant, agrair que s'hagi adreçat en aquesta comissió. I agrair també la presència de les organitzacions agràries que ens venen a veure.

Primer, a mi em preocupa la deriva del Govern de la Generalitat amb relació a voler anar per lliure. A veure si volent sortir d'Espanya també sortirem d'Europa. Però és que fins i tot s'estan plantejant mesures judicials; que, de totes maneres, si hi ha algun concepte d'invasió de competències en algun punt concret, naturalment que s'ha de defensar. I, de fet, s'ha fet alguna altra vegada i s'ha guanyat, i el Tribunal Constitucional ha dit que tenen raó, com a la Llei vitivinícola anterior i..., bé. Però jo veig que, en lloc de cercar confluències per encabir un pla estratègic territorial, molt defensable, dins del pla estratègic nacional, estem reclamant fer-ho per al propi.

No sé si és que hi ha possibilitats de presentar un pla estratègic propi català a Europa directament..., que jo no ho entenc, perquè jo aquí veig l'article 93, que diu que «cada estado miembro establecerá un único plan estratégico de la PAC para todo su territorio»; *es inequívoco*. I també contempla que «cuando los elementos del plan estratégico de la PAC se establezcan a nivel regional, el estado miembro garantizará su cohesión y coherencia con los elementos del plan estratégico de la PAC establecido a nivel nacional». O sea, en principio..., no hi ha d'haver problema per tenir un pla territorial dins d'un pla a nivell nacional perquè sigui coherent amb la resta de comunitats.

I en aquest aspecte el que és d'una manera determinant és que els fons Europa els distribueix per estats i després s'ha de negociar la distribució que es fa entre les comunitats autònomes. I volia saber com s'està treballant amb la resta de comunitats autònomes, com la Comunitat Valenciana, amb el País Basc, Balears ja ho has dit..., però amb Aragó s'està treballant per buscar confluències? I jo em pregunto: quin problema hi ha realment en poder fer un pla estratègic territorial dins del pla estratègic de tot l'Estat. És que no hi veig problema. Una altra cosa és que no es pogués fer un pla estratègic territorial; però ens ho permet, la PAC ho permet, almenys l'esborrany actual.

Un altre tema que s'ha comentat és que es preveu una disminució dels fons destinats a la PAC. I això és preocupant, és evident. Però també és preocupant que als acords de lliure comerç amb països tercers no es tingui en valor l'afectació que aquests acords puguin tenir als productes agroalimentaris, com és el cas dels cítrics amb Sud-àfrica, o amb altres productes amb països del nord d'Àfrica, Egipte o el Marroc. No sé si pot aportar alguna visió més en aquest tema.

I també em preocupa, que tampoc n'ha esmentat res..., sobre com ens afectarà un Brexit no acordat o mal acordat, i si existeix un pla de contingència o és alguna cosa que es tracta a banda totalment de la PAC. Tampoc s'ha esmentat en cap moment que la previsió d'aplicació d'aquesta PAC..., es parla del 2023, perquè hi ha eleccions al Parlament i el calendari mateix del desenvolupament de la PAC preveu aquesta data. I des que acaba el 2020 fins que comenci el nou, es preveu un període transitori? Què farem aquest any i escaig que hi ha al mig?

Respecte al pla estratègic territorial, que se n'ha parlat bastant i es reivindica, jo entenc que hi ha molta feina per fer, hi ha molts de... El primer que s'ha de fer és identificar els grups d'interès –no solament les organitzacions agràries, que també, sinó la resta de grups d'interès que poden tenir alguna cosa a dir–, reunir-se amb ells, establir els DAFO, les necessitats. Hi ha molta feina i no sé ben bé en quin nivell de desenvolupament d'aquesta tasca estem ara a nivell de Catalunya. No sé si ja s'ha començat a fer alguna cosa o estem només amb reunions i res més.

No sé si tenim tampoc definits els indicadors de resultats de què parla l'esborrany. Si ja estan definits i podem començar a treballar, amb quins indicadors ens avaluaran a partir d'ara? I tampoc sé, tampoc ens ho ha explicat, si aquest pla territorial té ja alguna estructura, alguna forma; des de Catalunya, si ja hem fet alguna cosa, encara que sigui d'esborrany.

Pel que fa a les mesures mediambientals, que cada vegada hi ha més exigència i prenen més força, m'agradaria saber com s'està treballant amb el Departament de Territori i Sostenibilitat: si hi té alguna cosa a veure, si treballa el Departament d'Agricultura per un costat... I, cada vegada més, hi ha competències mediambientals que afecten la gestió de boscos, i no sé si aquí també hi haurà grups d'interès que s'hauran de consultar o el mateix Departament de Sostenibilitat col·laborarà d'alguna manera amb el Departament d'Agricultura.

Després està..., ha esmentat –crec que no és tan important– allò de l'agricultor genuí, la definició que s'ha pres com a bona. No sé si és la postura nostra, des de Catalunya, que s'està treballant per definir-ho d'aquesta manera –el 25 per cent que ha comentat–, però no sé com està el tema del consens amb la resta de comunitats autònomes. No sé si els diferents plans territorials que es puguin portar a terme dins del pla estratègic general poden contemplar diferents definicions d'agricultor genuí o ha de ser una mateixa definició. Hi ha consens sobre això o cadascú pot portar una definició diferent?

I, a part de l'agricultor genuí, hi ha altres conceptes que tampoc no sé si estem d'acord amb la resta de comunitats autònomes o hi ha moltes divergències. De tota aquesta relació d'elements que s'han definit aquí, no sé si és un problema en si mateix la definició d'aquests conceptes, o és que cada comunitat autònoma diu la seva i no hi ha consens. Perquè, si hi ha consens, potser val la pena lluitar junts pel mateix.

També s'ha parlat que es vol una PAC més mediterrània; que això pot ser molt interessant i pot quedar molt bonic, però potser valdria la pena definir què és una PAC més mediterrània. Perquè el Mediterrani va des de Gibraltar fins a Turquia. I s'ha comentat que s'ha parlat amb el País Basc, amb la Comunitat Valenciana i amb les Illes Balears. Primer, no sé si el País Basc es pot considerar agricultura mediterrània, però no s'ha parlat ni de Múrcia ni d'Andalusia, que estan dins del mateix Estat i són tan mediterranis com nosaltres.

I tampoc ha parlat, naturalment, de què estan fent per l'agricultura mediterrània ni França ni Itàlia ni Grècia. Potser hem de buscar consensos, també, amb altres paï-

sos mediterranis; que tampoc sé com estan les polítiques, a nivell espanyol, de lluitar per una agricultura més mediterrània a nivell de diferents estats. Tampoc..., no sé si podries donar alguna pinzellada en aquest aspecte.

Gràcies. Per la meva part ja estic.

El president

Gràcies, senyor Domínguez. Ara, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la putada..., la paraula el diputat Òscar Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies. Farem veure que no ho hem sentit, president. *(Rialles.)*

El president

Eren dos paraules sense dallò.

Òscar Ordeig i Molist

Bé; moltes gràcies, consellera. Director general, membres de JARC, d'Unió de Pagesos, de Federació de Cooperatives Agràries, personal del Departament d'Agricultura que ens acompanyen, bé, moltes gràcies a tots per la feina, i evidentment, com sempre fem, posar-nos a disposició també, el nostre grup parlamentari, per seguir col·laborant, contrastant i aportant solucions al futur del sector.

En primer lloc, començo pel que és més important de cara a quan fem una planificació estratègica de cap a on anem: segurament dels recursos, com és la nova PAC. I és que Catalunya..., el nostre horitzó, el nostre objectiu és que Catalunya ha d'esdevenir –en principi, ja no ho és– el principal territori agroalimentari d'Europa. Tenim les capacitats, tenim el talent, tenim la tradició. I, per tant, ens cal que aportem els recursos necessaris i la infraestructura necessària perquè això sigui possible, en un món cada vegada més complex, amb una incertesa política i econòmica cada vegada, també..., que també aporta algunes dificultats, i que, per tant, cal que ho fem millor que mai, cal que liderem millor que mai, cal que aportem solucions més que mai, eh? Més que recursos i més que problemes, jo crec que nosaltres en aquests moments hauríem de ser, doncs, els qui hauríem de liderar solucions i polítiques públiques del sector agroalimentari referents d'Europa. Evidentment en moltes de les coses que ha comentat la consellera coincidim; d'altres, que les faríem potser diferent.

Per tant, cal una bona PAC, eh? I sempre hem defensat, consellera, i ho sap, una bona coordinació amb els diferents territoris de l'Estat i d'Europa –sempre ho hem defensat. Europa és molt gran i la diversitat territorial de cada estat fa que necessitem buscar complicitats per intentar trobar majories suficients per a una PAC orientada als nostres principis, sense perdre de vista un criteri també important i que a vegades hem d'aixecar el focus a Europa. Fem una PAC europea; o la fem europea o no serà. Per tant, tampoc ens hem d'enganyar i fer una PAC tan orientada, tan territorialitzada, que llavors faci que el territori del costat, doncs, evidentment ens faci la competència. I a vegades, com tots sabem, competim amb altres regions del món i cal que tinguem una PAC també forta a nivell europeu.

Una crítica, consellera, i és que ens hauria agradat que primer s'hagués fet un diàleg previ amb els grups parlamentaris. Fer un debat, recollir unes propostes i, *a posteriori*, llavors haguéssim obert aquesta proposta a les entitats del sector, precisament perquè haguéssim trobat encara més consens. No al revés. Vostè acorda i llavors ens ho comunica; difícilment aquí podrem aportar.

Per altra banda, recordar que la Generalitat té competències exclusives en agricultura. Per tant, aquesta planificació, que estem d'acord que s'ha de fer, i que avui també n'estem parlant i ens sembla bé, com la que vam fer al seu dia amb els monogràfics sobre agricultura, que ens sembla bé, però nosaltres..., hi ha un *gap* entre el que planifiquem i les accions que concretem.

I per què ho diem això? Doncs perquè si analitzem com estem, com està el sector en aquests moments, no descobrim res. Alguns..., el company de Ciutadans ja ho

ha dit en aquests moments. Per exemple, la crisi dels cítrics de les Terres de l'Ebre, amb les importacions de Sud-àfrica amb substàncies que no estan permeses. Això és així? No és així? Quines mesures s'han d'emprendre? Hi ha molt elements del dia a dia, a part de la planificació, que no s'estan abordant o no s'estan abordant prou, o no estan tenint els resultats que desitjaríem.

Per nosaltres les prioritats de la PAC, que les compartim..., tenir un sector competitiu, sostenible, innovador. Phil Hogan, comissari d'Agricultura deia: «Cal simplificar» –tots hi estem d'acord; doncs aviam si ho aconseguim aquesta vegada–, «modernitzar» –tots hi estem d'acord; molt important tenir un sector que modernitzi, que innovi i, per tant, que sigui el màxim de competitiu. I aquí ve, evidentment..., i aquí –aquí– és on el relleu generacional també juga una funció fonamental per tal de que s'incorporin, que hi hagi visió emprenedora, que hi hagi formació per tal de transformar i ser el màxim competitiu.

I també posar-nos tots al cap de que per molt que el sector públic aposti per l'agricultura també hem de tenir una visió de mercat, una visió de producte. Ho deia en el debat de la Llei vitivinícola de que nosaltres creiem que a vegades ens falta visió exportadora, innovadora, empresarial, competitiva. I, per tant, hem d'aportar també des de l'Administració pública, donar els recursos necessaris perquè el sector, doncs, pugui tenir aquestes eines.

Tenim el gran repte de la renda dels agricultors –gran repte. La renda agrària baixa, o en general els darrers anys ha baixat, mentre el producte interior brut del sector agroalimentari no para de créixer. Per tant, aquí veiem... I ens diuen –i tots ho sabem; ja s'han dit algunes mesures–: «Topalls –topalls a les ajudes.» També s'ha parlat d'altres mesures. Però sí que creiem que hi ha el gran repte de la PAC. I de les accions que s'han de fer des del Govern..., és com donem eines, com donem eines de competitivitat als petits agricultors perquè no puguin.

La llei d'espais agraris ens diu que s'abandonen cultius. Les dades d'Idescat ens diuen que desapareixen explotacions. I, per contra, el sector no para de créixer. La Unió Europea aquí ens agradaria..., ens hagués agradat també que hagués dit, una mica, des d'Europa, passant pel Congrés dels Diputats i passant per aquesta cambra, dir: «La directiva europea per evitar l'abús a les pràctiques comercials...» Jo crec que nosaltres hi hem de ser, i intentar que sigui ambiciosa.

També la modificació de la Llei de la cadena alimentària és un element important que s'ha de coordinar amb la nova PAC. Com, evidentment, les mesures d'inspecció, eh?, de les denúncies que hi han als punts de venda i que sembla que ara sí que ja tenim uns inspectors que sí que ho podran veure, ho podran comprovar i sancionar, si és el cas, en el cas de que es facin, que hi hagin pràctiques abusives o venda sota preu de cost.

Crisis molt importants que requereixen solucions per part del Govern i per això havíem demanat la compareixença de la consellera: pel tema dels cítrics –que si ens ho expliqués avui seria fantàstic–, quines mesures?; però també ho és la del conill, com també ho és la de l'oví-cabrum, com també ho és la de les hortalisses. L'altre dia també parlàvem amb productors d'avellana; l'altre dia parlàvem també amb ramaders que fan ramaderia extensiva, o el de la llet.

Quina és la posició del nostre grup? Que aquests sectors tenen futur. Que tenen futur, però no amb la inèrcia actual sinó buscant mercats de proximitat, mercats de qualitat, denominacions d'origen. I tot això és el que ha de potenciar i el que ha de prioritzar la nova PAC. Territorialitzada? D'acord, però evidentment que tingui en compte tot això.

Què més? Aquests sectors estan en crisi, a més a més, perquè els costos no paren de pujar als darrers anys i els ingressos per la venda dels seus productes no paren de baixar. Per tant, no només necessiten suport, sinó que el que necessiten també és que no hi hagi una posició d'abús dintre la cadena alimentària.

Un element que també s'ha comentat: sector. La nova PAC ha de donar suport al sector agrari i ramader, ha de donar suport al món rural. Ja ho vam dir en la darrera moció del Parlament de Catalunya: el món rural en aquests moments viu en una situació de despoblació i empobriment clarament a favor de les grans àrees metropolitanes. I això, com ja vam aprovar també al Parlament, però esperem que també en vegem alguns resultats més concrets, cal que tots els departaments de la Generalitat estiguin implicats per intentar revertir aquesta situació. Perquè hi ha inversions que no depenen de la seva conselleria, però que són tant o més importants per al sector que el pressupost..., tot el que surt del seu pressupost.

Per tant, veure aviam quines són les inversions necessàries; veure aviam com articulem les conclusions d'aquesta comissió interdepartamental, perquè tot el Govern de la Generalitat estigui implicat amb el món rural i l'agricultura, no com una manera de beneficiar l'agricultura sinó d'afavorir el desenvolupament rural del 75 per cent de Catalunya, que és rural, com de la resta d'administracions públiques.

President, ja... (*Veus de fons.*) Mig minut, d'acord. Per tant, nosaltres creiem: u, molt preocupats per com afectarà el Brexit, no només per la retallada del 5 per cent i la falta de fons, sinó per la pertorbació que això pot crear en el mercat. Per tant, molt important en aquest sentit veure aviam com ens adaptem, veure aviam com busquem nous mercats. Certament preocupats per la inestabilitat política que en aquests moments hi ha a Europa, i també fins i tot com pot afectar les eleccions europees d'aquest any.

I també un afegit –que ja l'he comentat i, per tant, ja només per acabar, president–, de dir, home, creiem que també li hem de donar aquesta visió de proposta comuna, de proposta de mercat, de veure com articulem la singularitat dels productes catalans, la inèrcia que venim dels últims anys, però també en donar-li una visió de mercat sobretot per potenciar l'exportació, per potenciar la venda, per potenciar productes de qualitat, per potenciar la formació, sobretot per donar-li aquest nou impuls que necessita el nostre sector.

Per la nostra banda, res més i posar-nos a disposició. Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Ordeig. Ara té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'en Comú Podem, la diputada senyora Yolanda Sánchez.

Yolanda López Fernández

López. (*Rialles.*)

El president

López.

Yolanda López Fernández

Bona tarda a tothom. Y, bueno, voy a ser breve porque ya los compañeros ya lo han dicho y quedan todavía compañeros que decir. Y, bueno, nosotros creemos, pues, que la PAC es la política pública y, por tanto, debe poner en el centro los valores y bienes, pues, de interés público. Coincidimos con la *consellera*, que, con los recortes, pues, se hace más complicado hacer una buena PAC. Y creemos que es una herramienta, una *eina* imprescindible para el sector.

Apostamos por..., nosotros apostamos por un modelo de PAC la cual esté cohesionada y sea justa; una PAC que corrija todos los desequilibrios sociales y todos los desequilibrios territoriales que se producen en el marco de nuestra ganadería y nuestra agricultura. Favorecer a las pequeñas y medianas explotaciones, priorizar la calidad de los alimentos, la protección del *medi ambient* y las funciones territoriales que tienen los sectores primarios, creemos que son posiblemente los grandes retos.

Defendemos una PAC que esté orientada a los sectores imprescindibles para el futuro, pero a la vez también a los más vulnerables, que en estos momentos..., como pequeños agricultores, agricultoras, que se dedican a la agricultura de subsistencia,

explotaciones familiares que tienen sus producciones orientadas a los mercados y en algunas ocasiones además generan empleo por cuenta ajena.

Por tanto, para proteger el empleo asalariado de estas pequeñas explotaciones, nos parece imprescindible de que pueda beneficiarse quien cumple la normativa social y laboral no solo en materia de titularidad y con titularidad, sino también quien la cumple en materia laboral en lo que se refiere a los trabajadores y trabajadoras asalariadas, ya que son las mujeres y los jóvenes los grandes apartados, creemos, de las políticas de la PAC.

Así que –ya para acabar– creemos que los puntos clave son la lucha contra la despoblación y preservar el *món* rural, el cambio climático y fortalecer el papel de la mujer, así como el relevo generacional.

El president

Moltes gràcies, diputada López. Ara tocaria la intervenció dels diferents subgrups, però hem rebut la comunicació també de la diputada Natàlia Sánchez, que avui excusa la seva assistència aquí en nom del Subgrup Parlamentari de la CUP perquè està a Ripoll per assistir a la comissió dels atemptats del 17 i 18 d'agost i, per tant, és incompatible la seva presència avui aquí. Ens ho ha comunicat oficialment. Per tant, també, en el seu torn de paraula he volgut també deixar-ne constància aquí a la comissió.

Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari Republicà, la diputada, la senyora Irene Fornós. Endavant.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Bona tarda, molt honorable consellera, sempre ben rebuda en la que és la seua comissió. Director general de Desenvolupament Rural, Oriol Anson, i també a la gent del departament, a les entitats de la Taula Agrària i a la resta de gent que esta tarda mos han vingut a acompanyar, bona tarda a tots, benvinguts.

Com ens ha recordat, i així va ser en la seva compareixença de fa sis mesos per explicar el pla de govern, ja mos avançava una línia de treball del Departament d'Agricultura, Pesca i Alimentació encaminada a explorar i buscar noves línies més adaptades a la realitat de Catalunya i que des del nostre grup parlamentari ho vam posar en valor. I pensem, de fet, que cal buscar noves maneres de relacionar-se amb Europa sense haver de dependre de Madrid, en este cas de l'Estat.

I no volia entrar en el tema, perquè avui hem vingut aquí a parlar de la PAC, però ja que s'ha comentat per altres grups parlamentaris, potser així no mos trobaríem en la situació que mos trobem ara en el cas de la crisi dels cítrics de l'Ebre, en què mos trobem que aquí hi han uns acords entre l'Estat i la Unió Europea en què des de Catalunya no tenim competències. Malgrat això, des de l'Ebre agrair tot el que des del departament també s'està fent per ajudar i per estar al sector cítrícola.

Per tant, bé, pensem això, no?, que cal ajustar la realitat catalana a les necessitats agrícoles, ramaderes, forestals, alimentàries, pesqueres del nostre país, molt diferents de les d'Espanya, i apostar per la regionalització dels fons que ens arriben des d'Europa. Hem de traslladar a Madrid aquesta necessitat, i per això agraïm aquesta proposta que avui ens ha exposat i que traslladen al Ministerio de Agricultura.

Pensem que igual que ja es va fer amb la pesca –en aquell cas amb una proposta conjunta amb els governs del País Valencià i Balears–, que apostava per un model pesquer innovador i sobretot més adaptat a la realitat del sector pesquer de les costes dels Països Catalans adaptats a la realitat mediterrània –una proposta que es va traslladar a Madrid, com he dit, i que va acabar sent acceptada en la totalitat del seu conjunt–, ara, amb la nova PAC, creiem que també cal reforçar estes reunions i trobades amb el *ministerio* per poder tirar endavant este pla estratègic català, ara que hi ha sobre la taula aquesta reforma de la PAC 21-27, i que la mateixa Europa ens proposa i que sembla que busca cedir més a l'aplicació de definició, no?, sobre la mateixa PAC.

Una proposta que, pel que pareix, també encarrilada a aquelles iniciatives que està intentant desplegar també el departament, encaminades a explorar noves línies

més adaptades a la realitat de Catalunya. Una proposta que sembla ser que, tot i que la Unió Europea preveu també que es pugui establir a nivell, també, no?, més a nivell regional, l'Estat espanyol, com no podia ser d'una altra manera, vol aprofitar per a recentralitzar-la, sense tindre en compte les diferències territorials.

Agraïm, per tant, que ens estigui posant al corrent de totes les reunions que estan mantenint també amb altres territoris que comparteixen també aquesta necessitat, esta visió o, si més no, esta sensibilitat, i que inclús pot arribar a qüestionar en algunes..., possible invasió de competències per part de l'Estat.

Al principi de la seva intervenció ens ha parlat dels grans reptes de país que tenim pel que fa a les polítiques agràries: enfrontar-mos al canvi climàtic, encarar els reptes de la globalització, lo suport que cal donar a impulsar properes generacions, treballar per dinamitzar l'activitat econòmica lligada al territori, el reequilibri territorial. I, per tant, pensem que esta visió del DARP, no?, més rellevant, sigui la que recau en el marc financer pluriennal que tracta els recursos naturals i el medi ambient, que és on hi ha els Feaga, els Feader i els FEMP, i que és vital, ja que és el que la PAC necessita per poder tenir pressupost.

Celebrem que estiguin treballant sobretot per la part que afecta la previsió de menys dotació, com s'ha dit, i que acaba perjudicant molt Catalunya, ja que, com ha comentat abans la mateixa consellera, Catalunya n'ha executat el cent per cent, no com ha passat en l'Estat espanyol, que crec que ha esmentat que devien ser uns 250 milions d'euros que s'han deixat perdre. I això és així, Catalunya n'ha executat el cent per cent, perquè Catalunya, en aquest cas el departament, ha sabut gestionar aquests fons apostant per les polítiques agràries encaminades al desenvolupament rural, i sobretot comptant amb un sector actiu i emprenedor, cosa no gens fàcil en el món i en aquest sector. També remarcuem, per part del nostre grup, el desacord amb la reducció de fons destinats a aquesta finalitat.

I volem fer una crida a la resta de grups parlamentaris que som en esta comissió a donar suport, a buscar aquestes esclotxes que la reforma de la nova PAC sembla que permet en el seu reglament, quan obre la possibilitat d'establir elements a nivell regional, i interpellar-los a que si realment, com en moltes ocasions, ja ha quedat clar, en aquestes diferents accions parlamentàries que hem dut a terme, que apostem tots pel desenvolupament rural, per estar al costat del sector i les necessitats i les demandes del món agrari català.

I és aquí on també vull posar en relleu que en aquest cas, com en tants altres –veiem que ja hi està treballant el departament–, també es busca este consens amb el sector, i en aquest cas té el suport, per tirar endavant aquest pla estratègic català, de les entitats representades a la Taula Agrària, que representen la major part del sector: Unió de Pagesos, la Federació de Cooperatives Agràries, els Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya. I crec que això ho hem de ficar en relleu.

Sobre alguns punts que ha comentat més específics del que seria la PAC, estem totalment d'acord en que cal buscar una PAC amb una perspectiva de gènere. Ja ens va quedar clar, des del principi de la legislatura, que la perspectiva de gènere havia d'estar enfocada en totes les polítiques agràries d'aquest departament. Valorem també que es puga definir exactament quina és la figura, no?, i la definició de l'agricultor genuí, i veiem bé aquest mínim del 25 per cent per poder-hi accedir. I també creiem, pel que fa als Leader, que és imprescindible adaptar-los cada vegada més al territori i a les seues necessitats. En tot cas, propostes que segurament amb la bona voluntat de tots podrem tirar endavant, i si cal, que segur que sí, millorar-les.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada senyora Imma Gallardo. Endavant.

Imma Gallardo Barceló

Gràcies, president. En tot cas un petit comentari per al company diputat Domínguez, que feia referència a aquesta agressió. En tot cas, aquest és un tema que s'ha tractat a la Junta de Portaveus i ja s'ha arribat a un acord. I, en tot cas, des del nostre grup només dir que el que s'hauria de fer és, doncs, que fossin totes les agressions les que fossin condemnades. Només això.

En tot cas, consellera Jordà, bona tarda. Director general Anson, diputats i diputades, personal del departament i del Parlament i representants de les diferents entitats agràries que avui ens acompanyen, per començar voldria agrair a la consellera Jordà que hagi volgut comparèixer voluntàriament en aquesta comissió per poder-nos explicar en quin moment ens trobem pel que fa a aquestes negociacions de la futura PAC. Per tant, algunes consideracions a la seva compareixença.

Va ser durant el passat mes de desembre, en el marc d'aquesta Taula Agrària celebrada a Barcelona, on es va acordar d'elaborar un pla estratègic català, amb l'objectiu de donar millor resposta a les especificitats de Catalunya pel que fa a la nova PAC. Vull destacar la importància d'aquest primer acord assolit entre els representants dels sectors productiu i el mateix departament, i encara que hi hagi alguns aspectes on hi han diferents visions i caldrà acabar-los d'ajustar, aquest també és, al meu parer, una bona manera d'encarar els temes per més complexos que siguin.

En tot cas, l'estratègia plantejada pel departament i consensuada amb tots els membres de la taula que en formen part serà el posicionament que defensarà el Govern de la Generalitat amb relació al finançament, l'estructura i mesures de la nova política agrària comuna per a aquest proper període 2021-2027. És del tot necessari comptar amb el suport del sector per tal d'aconseguir que la regionalització dels fons i que els plans estratègics s'estableixin a escala territorial amb l'objectiu de poder fer una gestió més eficaç i més eficient dels ajuts. Des del nostre grup parlamentari coincidim plenament en que Catalunya necessita poder definir les polítiques agràries pròpies amb la total complicitat del nostre sector productiu, que sap millor que ningú el que li cal.

És de rebut que la diversitat del sectors a l'Estat espanyol fa que no es puguin establir les condicions de les subvencions de la PAC des d'un punt de vista centralitzat. Coincidim també en que cal que la nova PAC es modernitzi i es simplifiquin polítiques que fomentin unes zones rurals molt més dinàmiques, que sota un model d'activitat agrària, sostenible, econòmica, social i mediambiental, com no podia ser d'altra manera, per tal d'assegurar la continuïtat d'un sector, té la gran responsabilitat de garantir que hi hagi aliments suficients per a la ciutadania d'aquest país, i que aquests aliments siguin, ho deia la consellera, de bona qualitat, saludables i segurs. Però també aquest model d'activitat ha de tornar a tenir un pes més específic en l'economia del nostre futur país, oferint noves oportunitats de treball a una franja de la població que estiguin molt més en consonància amb les tendències de sostenibilitat econòmica, social i mediambiental que haurien de marcar les futures polítiques agràries.

Per tot això donem tot el suport al Govern en que manifesti el seu desacord amb la distribució de les prioritats del marc financer pluriennal proposat per la Comissió Europea, que representa una reducció dels fons per a les polítiques agràries i de les polítiques de cohesió econòmica, social i territorial a favor d'altres programes. Els fons de les polítiques agràries són d'interès general; amb la seva reducció tothom hi perd, però Catalunya hi perd molt. De cap manera podem estar d'acord amb la reducció dels fons per a polítiques agràries, perquè aquest compliment del marc normatiu europeu representa un increment dels costos de producció per a les explotacions agràries, però també perquè en el segon pilar del desenvolupament rural es proposa que la compensació de la reducció de fons vagi a càrrec de les regions, i això suposa un greuge per als estats membres que no són tan forts.

Com bé ha recordat la consellera, Catalunya ha garantit, en cada període, l'execució total dels fons per al desenvolupament rural disponibles. I això només ha estat possible –i ho comentava la companya diputada Fornós– gràcies a un sector agrari

actiu i emprenedor amb capacitat d'adaptació. I, com a tal, la proposta que fa el departament és que el volum de fons assignats en el nou període per al desenvolupament rural tingui en compte el nivell d'execució dels anteriors. I aquí ens hi trobaran segur.

Cal insistir, doncs, en l'elaboració d'un pla estratègic català que inclogui, entre d'altres, la definició d'agricultor genuí amb indicadors d'objectius. Aquest barem hauria de permetre que qui rep ajuts de manera prioritària siguin aquelles persones i empreses que tenen l'activitat agrària com a activitat principal. Ens consta que ja s'hi continua treballant i que aquesta proposta hauria d'abastar el consens més ampli possible.

Apropar l'aplicació de les polítiques agràries al territori és bàsic per, tal com estableix la proposta de la nova PAC, definir uns objectius indicadors realistes i uns criteris de selecció adaptats a les especificitats de cada territori, amb un seguiment més proper que n'asseguri l'assoliment, tant si estem parlant de les comarques de l'Alt Pirineu, de les Terres de l'Ebre, de la Catalunya Central o de les del voltant de les àrees metropolitanes.

Respecte dels ajuts directes, s'ha acordat que el pla prevegi, d'una banda, la definició d'un nou model que abandoni la referència històrica dels drets, però sempre que hi hagi mecanismes correctors per esmorteir-lo. Però, de l'altra, el manteniment del règim dels petits agricultors, per donar suport a les petites explotacions, per la seva important i necessària contribució al desenvolupament territorial.

També compartim que cal demanar l'augment dels fons destinats als ajuts associats adreçats a la millora de la competitivitat i sostenibilitat de les explotacions i a la qualitat de la producció, i mantenir les mesures contra la volatilitat i crisi de mercat.

Considerem importantíssim continuar defensant la incorporació de joves com una eina imprescindible per garantir l'activitat agrària i la resiliència del món rural. De ben segur que tot és millorable, però crec que coincidiran en que cal respectar la singularitat amb què el model d'incorporació de joves que s'ha desenvolupat a Catalunya en els darrers anys, força diferent del d'altres territoris de l'Estat, és un model que ofereix als joves un nivell de coneixements que els permeten fer-se càrrec de la seva explotació amb condicions. Per tant, no es pot acceptar cap regressió ni en els objectius ni en el desenvolupament de la mesura.

Així mateix, el pla estratègic, tal com deia la consellera, haurà d'incloure des del començament les demandes referents al reforç de les inversions que contribueixin a la mitigació del canvi climàtic. Importantíssim, aquest tema.

També destaquem aquesta proposta de que els ajuts Leader, destinats a la dinamització del món rural, puguin completar-se amb altres fons estructurals que no siguin els estrictament agrícoles i que, per tant, permetin abordar el desenvolupament local de manera integral, econòmica i social.

Coincidim també en que cal incorporar la perspectiva de gènere en el pla estratègic de la PAC des de l'inici de la seva definició. I des d'aquí voldria fer un reconeixement a la fa poc creada Associació de Dones del Món Rural. Les dones gestionem diferent, i en tot cas el que sovint es fa en la majoria d'explotacions és un treball d'equip, però era del tot necessària la visibilització d'aquest col·lectiu. A poc a poc van apareixent dones; també en els càrrecs de les diferents associacions i federacions, i ara penso en la vicepresidenta de la federació de la vaca bruna, que és una dona jove i del Pirineu. Per tant, en aquest sentit, algunes mesures com realitzar accions de formació específiques per a dones o fer difusió i divulgació del paper de la dona en el sector agrari i el món rural, o reforçar el Leader amb pressupostos i també amb plurifons, de ben segur poden contribuir a aquesta visibilització.

I ja per acabar volia preguntar-li això: quines mesures emprendre el Govern per tal de garantir els ajuts tan importants relatius a aquesta futura PAC 2021-2027?

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada Gallardo. Ara, per respondre als grups, l'honorable consellera té la paraula per un temps d'un quinze minuts.

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Gràcies, president. Intentaré anar bàsicament ordenada i tan ràpida com sigui possible, però intentant no deixar-me res per contestar.

Començo pel senyor Domínguez. Anem per ordre, si els sembla. Hi ha coses que segurament toquen una mica tots; en qualsevol cas doneu-vos per contestats si considereu que responc en aquest sentit. El senyor Domínguez ha començat fort, eh?, a banda dels agraïments. No, dic «fort» en el sentit d'haver de plantejar aquesta deriva i aquesta mania que tenim d'anar per lliure, no? I, al final, ha considerat això: «Al final sortiran d'Espanya, al final sortiran d'Europa.» Bé, jo crec que el Brexit demostra que no és gens fàcil sortir d'Europa –per a la seva tranquil·litat–, i que, diguéssim, l'Estat espanyol també ens ho posa un pèl difícil. Però, en qualsevol cas això és un altre tema.

Fer un pla estratègic català, diputat, no és una..., no ho fem o no ho plantejem perquè, mira, perquè no tinguem altra feina, eh? Fer un pla estratègic català –i em sembla que aquí també aprofito per respondre una pregunta..., no sé si era del senyor Ordeig o seva mateix– vol dir molta feina; feina que farà el departament, feina que faran les organitzacions agràries amb aquest grup de treball, i feina que òbviament podem obrir, només faltaria, als grups parlamentaris, o fer aquella comissió de treball que faci falta. Això vol dir molta feina.

Si ho fem, pot suposar que no ho fem perquè no tinguem altra feina, sinó que si ho fem és perquè pensem que és prioritari per a la nova PAC, perquè aquells recursos que ens vinguin –que tant de bo siguin molts més que els plantejats– s'utilitzin i puguin destinar-se per fer les millors polítiques en pro del sector. Per això ho fem, eh? I perquè considerem que en les coses..., que qui més coneix el sector a casa nostra és el departament i els pagesos, pageses, ramaders, ramaderes, pescadors i pescadores que cada dia treballen, que estan representats a la Taula Agrària per les organitzacions agràries. I no hi ha més. És a dir, no és que no tinguem altres coses a fer, eh?, sinó que aquest pla es planteja en aquest sentit.

Del tema dels cítrics, si els sembla, en parlo al final i així també responc al senyor Ordeig i..., bé, una mica n'heu parlat tots, eh?

El període transitori, em deia, durant aquest període transitori... Aquest període transitori no el decidim nosaltres. És que nosaltres, malauradament, decidim poc o res, per entendre'ns, eh? El que passa, que hi incidim i ens posem tossuts per intentar decidir alguna cosa, però decidim poc. Aquest període transitori el marca la Unió Europea, i de moment el tema està com està. Hi ha aquest horitzó, però també sabem que hi ha unes eleccions pel mig i, per tant, tot és, doncs, com una mica volàtil.

De la mateixa manera que no hi ha definit cap indicador encara o pocs, perquè aquests indicadors també els defineix la Unió Europea. Fa pocs dies hi va haver el període d'esmenes, s'han fet les esmenes pertinents i ara tot això s'està discutint. És a dir, és que entenguin també que és molt incipient tot, eh? El que passa, que, de manera diligent, doncs, el departament de la mà del sector hem anat ràpids a fer els deures, a fer la feina. I, de fet, els puc assegurar que en el *consejo consultivo* de l'altre dia vam ser el territori que més vam aportar, perquè no només dèiem «no estem d'acord amb els drets històrics», sinó que dèiem «no estem d'acord amb els drets històrics i pensem que ho hem de fer d'aquesta manera. I, escoltin, nosaltres amb el pla únic creiem que els criteris s'han de definir de tal manera, però és que a més a més nosaltres reivindicuem fer aquest pla estratègic català, etcètera», no?

I no s'amoïnin, és a dir, nosaltres, a diferència d'altres, no tenim una obsessió anar fotent recursos –perdó per l'expressió, eh?–, perquè també tenim molta feina amb altres coses. Si plantejem un recurs, que jo només he dit que està a l'armari a punt, és si ens envaeixen competències. I, com molt bé ha dit vostè també, si ens envaeixen competències..., estic defensant l'Estatut, eh?, que en aquest marc potser ens trobem, no? Doncs, si ens envaeixen competències, nosaltres el que hem de fer és defensar-les. I això li vaig dir al ministre amb tota la tranquil·litat del món: «Escolti'm, vostès el que no han de fer és envair-nos competències. Si no ens envaeixen competències, nosaltres

tan tranquils; si ens les envaeixen, potser haurem de fer un recurs.» És a dir..., i que no soni gens a amenaça, senzillament és una qüestió pràctica i pragmàtica.

El pla territorial, doncs, s'està treballant. De fet, aprofitarem el mateix fòrum de treball que hi havia, amb la direcció general i les diferents organitzacions agràries. Responent també una mica al senyor Ordeig, que..., entenc, eh?, que semblava que, bé, que també hi havia altra gent que podia sumar-se en aquests grups de treball, etcètera; agafo l'ofertament, temps hi haurà. I en conseqüència aquest pla estratègic ara es començarà a treballar. Si no m'equivoco –que em corregeixi el director–, la idea és que des de la direcció general es comenci amb un planteig, eh?, i a partir d'aquí ho anem esmenant entre tots, per mirar de tenir el millor pla territorial. És a dir..., sense tenir garantia que això se'ns accepti. Però en qualsevol cas, ho repetixo, nosaltres el treballem perquè tenim clares quines són les necessitats sobretot del nostre ramader, del nostre agricultor i per donar la millor resposta a aquestes especificitats i aquests requeriments justament del sector.

La definició de l'agricultor genuí, que és molt important, la defineix el ministeri, eh? És que, fixin-s'hi, és que algun dia, senyor Domínguez, entendrà per què volem la independència (*rialles*), perquè fixi's que no podem definir absolutament res. I, diguéssim, i tot ens pertoca, no? Sàpiguen, però, que es va bastant en la mateixa línia. L'altre dia en el *consejo consultivo* va ser interessant perquè hi érem tots. Faltava –en aquest cas faltava perquè aquell mateix dia el nomenaven– el conseller d'Andalusia –consellera, en aquest cas–, no hi era; però la resta hi érem tots. I quan es va parlar d'aquest tema..., perquè al ministeri –això també ho va fer bé, el ministeri– és complicat treballar amb tantes persones que volen dir-hi la seva i a més en una sessió de matí i tal. I aleshores ens van fer un seguit de preguntes a les quals havíem de donar resposta, eh?, des de cada un dels governs. I hi havia una pregunta específica que demanava com nosaltres definíem o què enteníem per l'agricultor genuí. Bé, això ara podria allargar-me molt, però bàsicament jo crec que no hi havia extremades diferències; n'hi havia alguna, però hi ha bastanta sintonia entre tots.

És evident que les organitzacions agràries que avui tenim aquí, doncs, en la seva intervenció, potser cada una tindrà, una mica, un criteri una mica diferent. Però en qualsevol cas, en el nostre acord, aquest acord de país que vam presentar i que avui he vingut a explicar, parlem sempre d'aquest mínim, d'aquest 25 per cent, eh?

Bé, la PAC mediterrània. La PAC mediterrània..., té coherència, és a dir..., no, a Euskadi jo no l'he posat en el paquet, eh?, de PAC mediterrània, diguéssim, no. He parlat que jo havia parlat i que aniria a visitar Euskadi per una idiosincràsia concreta, que és la d'aquest pla estratègic, perquè segurament també ho faran. I com que també tenen competències, aquí també ens podem posar d'acord; a banda que tenim molts temes, dintre del departament, que ens uneixen amb Euskadi, sobretot temes alimentaris i gastronòmics. Quan hagi fet aquesta visita ja els explicaré com ha anat.

Quan parlava del tema mediterrani m'he referit al País Valencià, en aquest cas, i a les illes. En el fons, la coherència es diu Països Catalans. És així, és una qüestió de coherència. Però no només per això, eh? Tenim moltes coses en comú. I, en aquest cas, amb València, a banda de la PAC –a banda de la PAC–, i la territorialització i intentar fer una mica de lobby, ens uneix el tema dels cítrics, que tenen en aquests moments la mateixa problemàtica. I aquí, doncs, jo crec que és important que fem lobby davant del ministeri. Ens uneixen temes diversos. Per exemple, en aquests moments, l'escarabat morrut, que és una plaga que afecta la palmera, que ens afecta a nosaltres també i els afecta a ells, sobretot per la zona del palmar d'Elx, entre altres, eh? Ens afecten temes de sanitat vegetal, moltes problemàtiques, que ens va anar molt bé tenir... I ens afecten temes pesquers, sobretot de la pesca d'arrossegament. És a dir, hi han moltes coses que ens uneixen, pel fet de què? Doncs que, en fi, som veïns i que tenim un clima mediterrani i que estem on estem ubicats.

I amb les illes també, malgrat que no li puc avançar tant perquè aquesta reunió encara no l'hem fet. Però encantats de reunir-nos també amb l'Aragó, eh? Si aconseguim que

l'Estat espanyol presenti, o tots els territoris parlin d'aquest pla estratègic aragonès, català, extremeny, no sé què, doncs, total el ministre Planas, pobre, acaba dient: «Escolteu, feu aquests plans territorial específics», no? Tant de bo. És a dir, per això no quedarem.

I què més? Tema cítrics. Que els contesto a tots dos que també m'ho demanava el senyor Ordeig. Jo no tinc temps, president, d'explicar tot el tema dels cítrics, el que sí que els vull fer és un parell de consideracions. No sé qui era, parlava de..., no sé si era el senyor Ordeig. Parlava de, bé, que evidentment hi ha diferents sectors que estan en crisi –n'ha anomenat uns quants, eh?–, uns segurament més, uns menys. En qualsevol cas, des del departament estem amatents a tots i aportant les màximes solucions i donant-ho absolutament tot.

El tema de la crisi dels cítrics n'és un altre. Vostès han parlat de l'acord, no?, d'aquest amb els països tercers. Això evidentment ha afectat. Amb el tema dels cítrics jo crec que ha arribat la tempesta perfecta, en el sentit de que s'ha ajuntat una mica tot. Sàpiguen que aquí el departament ja ha parlat amb el ministre; de fet, inclús tinc jo una trobada a més a més. En vaig parlar el dia 21. N'hem parlat a través de la directora general de Mercados, eh?, la senyora Orellana, amb el senyor Carmel Mòdol; tenen una relació absolutament constant. S'ha parlat d'aquest problema, s'hi ha enviat una carta, se n'ha parlat personalment. Estem fent tota la pressió possible. Amb el País Valencià també els he dit que ja vàrem tractar aquest tema conjuntament.

Nosaltres fa temps que estem treballant –i, de fet, ho fem de la mà del sector també– amb la circumscripció econòmica a la zona de l'Ebre, eh?, que és la zona on tenim els nostres cítrics. Estem defensant també ampliar la quota per retirar del mercat de manera extraordinària taronges i clementines; tot això també és un tema que està damunt de la taula. En aquests moments també defensem –i això li vaig manifestar al ministre, també, el dia 21– activar la clàusula de la salvaguarda per protegir el sector davant d'aquestes importacions. I a més a més estem tirant endavant i defensant, perquè estava el tema bastant aturat, tot el tema de la IGP clementines, eh?, que això ho enllaça amb un tema de marques, productes de proximitat i tota aquesta feina que s'està fent des de la Direcció General d'Indústries, però que evidentment des de la conselleria hi donem molt impuls.

I també els dic –i ho dic amb tot l'amor possible– que quan..., diguin als seus homòlegs a Madrid que quan aprovin acords comercials amb tercers països mirin què aproven. Perquè tant Ciudadanos com el PSOE fa dos anys van aprovar i van donar suport a aquest acord comercial. Ho dic... (*Veus de fons.*) Ja. No, no, però ho dic perquè ara resulta que no s'acaba fins l'any que ve i això suposa uns problemes. No els estic assenyalant, estic dient que diguin als seus companys a Madrid que s'ho llegeixin. Esquerra Republicana no va donar suport a aquest acord.

Seguim. El senyor Ordeig. Totalment d'acord en que falten recursos. Evidentment, els volem tots; en això sí que tots hi coincidim. I els hi agraeixo profundament, perquè només em faltaria que els representants de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació d'aquest Parlament no estiguessin d'acord en que aquest departament necessita més recursos. Estem d'acord, eh? I també aprofito per contestar la diputada López en que, bé, tenim punts en comú i compartim objectius; segurament ho faríem de diferent manera, però en qualsevol cas és el camí que hem de seguir.

El senyor Ordeig em parlava del debat, també ampliar-lo als grups parlamentaris. Hi estic totalment d'acord. Deixi'ns que fem algun tipus de proposta, perquè ens sembla que tots hi poden aportar, eh? Nosaltres el fet d'arribar a aquest acord en el tema de la PAC amb la Taula Agrària, on hi ha les màximes organitzacions i que vostès tenen fil directe, ja ens semblava com..., que era un gran acord de país i que..., bé, estem convençuts que ho és, no? Però en qualsevol cas, només faltaria, trobarem el moment i la fórmula perquè tot és molt incipient; és a dir, que aquí podem esmenar el que faci falta.

Crisi dels cítrics, ja ho he dit. Que tinguem una visió exportadora i innovadora, empresarial. Bé, estem completament d'acord, ho compartim. Acaba també sent una

qüestió de recursos, però jo crec que s'està fent en aquest sentit, també molta feina. En podem parlar un altre dia. Inclús puc comparèixer específicament per explicar i per analitzar una mica tot aquell acord de govern que els vam plantejar, uns mesos després com està. També sàpiguen que, abans de la consellera Serret i abans que apliquéssim unes polítiques clares en aquest departament, les coses també estaven d'una manera i, clar, fer el gir, doncs, evidentment no es fa en un dia. Però en qualsevol cas crec que els agradarà saber com anem i què estem plantejant i fent.

Totalment d'acord en tenir més eines de competitivitat, absolutament. De fet, no només d'això ens ha de servir la PAC i tot el que representa, sinó que jo crec que la clau està en desenvolupar diferents polítiques, doncs, que puguin o que acabin ajudant la viabilitat de l'agricultor i del ramader, del sector en definitiva.

Vostè ha parlat de la LEA. La LEA és una llei clau –i aprofito també per seguir demanant aquesta implicació que sé i em consta que aquesta comissió té. La PAC òbviament; també el Consell Català de l'Alimentació amb les seves comissions. Això sembla molta teoria, però d'aquí a dos, tres setmanes, em sembla que ja en fem la presentació. Ja ho varem fer abans del 155, malauradament va acabar com va acabar; ho tornarem a fer, i abans d'un any tindrem aquest pacte nacional de l'alimentació amb un seguit de deures, criteris. Interpella, òbviament, a tots els departaments, i crec que ha de ser també molt important justament per aquesta competitivitat que ens parlava el senyor Ordeig.

Les crisis dels diferents sectors..., n'hi han, per això justament demanem ajuts associats, flexibles. És a dir, vull dir, res és gratuït. I aquí, una vegada més, senyor Domínguez, aquesta és la prova per veure que és vital que demanem aquest pla estratègic nostre, fet a casa, perquè som nosaltres els que coneixem què passa amb l'oví i cabrum, i què està passant al Pirineu, i què està passant en aquella comarca determinada, i què passa amb l'avellana a Reus i a l'àrea de Tarragona. Som nosaltres que ho coneixem, eh?, i que ho patim, les alegries i les penes.

La Comissió del Despoblament, doncs, ja té llum verda, i saben que és interdepartamental; per nosaltres és clau i molt important. I aquí sí que els demano molta complexitat a totes i a tots, perquè hem de fer-la ressonar i que no tothom se n'ompli la boca, sinó que serveixi per a alguna cosa. La setmana passada vaig assistir al debat de la moció que presentava Ciutadans, en aquest cas, i que a més a més es va treballar i vam arribar a uns quants acords. Però fixin-se vostès que jo vaig ser-hi perquè em va interessar la moció, però directament a mi ni tan sols se'm va demanar, eh? Es va dirigir a Territori, aquesta moció, i a Cultura. Qui hi havia d'assistir era la consellera de Cultura i el conseller de Territori. És a dir, bé, no anem bé. No els estic dient re a vostès, estic parlant a nivell de Parlament o de concepció de país, de fet. Tenim un problema. I si només s'ho creu aquest departament, el sector i els diputats d'aquesta comissió, no anem bé –no anem bé.

Què més? Quant em queda, president?

El president

Ja no en queda. (*Rialles.*) Vull dir, si pot anar acabant...

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sí; agrair a la diputada Fornós, doncs, sobretot..., igual que a la senyora Gallardo, que han insistit i han recalcat –perquè jo ho he volgut fer així en la meva intervenció i no sé si me n'he sortit– la importància de l'execució de la totalitat dels fons. Jo crec que diu molt, eh? Encara que allà no ens ho tinguin en compte, però diu molt de no només de l'Administració, que fa el que ha de fer –jo crec que l'Administració no s'ha de felicitar perquè fa les coses bé, però està bé que ho diguem en aquest cas–, però sobretot diu molt del sector, no?, del sector que fa els deures, que compleix, que, en fi, té ganes, que persisteix. I penso que és important que ho recalquem.

Coincidim en la importància del sector primari, en els seus reptes i en el seu futur, tant amb la senyora Gallardo, també en aquest cas amb la companya dels Comuns, i

evidentment amb la senyora Fornós. Del tema dels drets històrics també n'hem parlat. Bé, i els règims dels petits agricultors, doncs, evidentment hi estem amatents.

I diria que no m'he descuidat de respondre res. En tot cas, com sempre, agrair el to de totes i tots. Jo crec que tots –entenc, eh?, ho vull entendre– ens sentim còmodes. Més enllà del pla estratègic, sigui més o menys territorialitzat, jo crec que els objectius i una mica els desitjos del que ha de ser el nostre sector a casa és que bategui. I, en tot cas, crec que tots ens podem sentir còmodes amb aquest acord, que, ho repeteixo, és encara molt obert, que malauradament no depèn gaire res de nosaltres, ni el temps ni la forma, però en qualsevol cas sí que tenim un fòrum on fer sentir la nostra veu, i això és el que aquesta consellera, en nom també, si us sentiu representats, no només del sector, sinó també del país, doncs, defensarà, eh?, que sigui, en definitiva, una PAC que ajudi a que el sector bategui i que tingui molt futur, que evidentment en té molt.

Moltes gràcies per les vostres aportacions.

El president

Gràcies, consellera. Abans d'acabar, sé que se m'ha demanat un petit torn de contra; podem fer tres minuts, si els sembla bé, per grup, si ho vol algú, i, si no, es donaria ja per closa la compareixença i la contesta de la consellera. D'acord?

(Francisco Javier Domínguez Serrano demana per parlar.) Senyor Domínguez.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Jo seré breu, no sé si arribarà als tres minuts. Però jo crec que és que hi ha hagut un malentès, perquè el meu grup no té cap inconvenient en comptar amb un pla territorial per a Catalunya –o sigui, cap inconvenient. L'únic que diem és que ha d'estar dins d'un pla estratègic nacional. Però cap inconvenient en que aquí hi hagi un..., això que quedi molt clar.

Però és que, després de tot, veig que quan es posa un tema sobre la taula concret, com és la definició d'agricultor genuí, no hi ha hagut cap problema; o sigui, totes les comunitats autònomes han aconseguit confluïr i arribar a un consens en com s'ha de fer la definició d'agricultor genuí. Per tant, no veig cap problema en tenir plans territorials de manera confluent i que cadascú, després, les seves especificitats les pugui remarcar en el seu pla territorial.

Ha parlat en un moment concret de consultar o col·laborar en definir el pla estratègic català. S'ha parlat de representants agraris, d'agricultors, de ramaders, però no ha parlat en cap moment de col·legis professionals, dels tècnics, de les universitats, dels centres d'investigació i de la multitud d'associacions empresarials que estan confluint en aquest tema d'agricultura. Jo voldria que també tinguessin veu, perquè tenen molt a dir també.

I no m'ha contestat... No sé si ha contestat a tot. No, hi ha un punt que no m'ha contestat, que és què han de dir la resta de departaments pel que fa a la política agrària comuna, sobretot el Departament de Territori i Sostenibilitat, i també el departament que porta temes socials i d'igualtat.

I un aclariment respecte a les polítiques agràries. El meu grup va entomar una moció del món rural, precisament per posar en evidència que no és un tema només agrari, que s'hi ha d'involucrar el Departament de Territori i Sostenibilitat, s'hi ha d'involucrar el Departament de Cultura i s'hi ha d'involucrar tot el Govern; no només el Departament d'Agricultura. Perquè, si no, no anem bé. Com vostè ha dit, no anem bé si tan sols es preocupa de l'agricultura i del món rural només el Departament d'Agricultura. Si Territori no diu re, sempre entrarà en competència i el món rural estarà desprotegit.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Domínguez. Diputat Ordeig, vol intervindre breument?

Òscar Ordeig i Molist

Trenta segons, president. Només dos coses, perquè no sembli que mirem cap a un altre costat, perquè m'he despistat. Al principi, el senyor Domínguez ens ha fet una apreciació. Evidentment, eh?, aquí i allà on faci falta, davant qualsevol insult, qualsevol agressió, màxima solidaritat a tots nivells, per qualsevol motiu. Estem en un parlament: raonem, parlem i debatem. I, per tant, jo crec que hem de ser els primers de fer pedagogia i reaccionar amb responsabilitat, no només del que no es pot fer, sinó també de..., als nostres respectius votants o a la gent que ens escolta, dir-los que escoltin, que la societat catalana ha tingut la sort sempre de ser molt plural i molt rica i, per tant, que ha de continuar sent així. I, per tant, com es deia també, intentem tots, d'una vegada, pensi el que pensi el que la fa, doncs, home, tots plegats dir: «Escolta, aquest no és el camí. I, per tant...» I el que ho pateix, que noti les mostres de solidaritat. I per desgràcia passa més del que voldríem, eh?

Però, dit això, només una coseta, consellera. És que hi ha..., d'allò de l'acord comercial dels cítrics només dir, més enllà del que s'hagués firmat, entenc que se signava un acord en el qual es podien fer importacions amb unes consideracions. En el moment que es demostra... És que jo el dubte que tinc és si està demostrat i provat que hi ha substàncies prohibides a les importacions de cítrics de Sud-àfrica. És cert? Sí o no? Jo no tinc els laboratoris, però el departament sí que els té. Per tant, jo crec que a nosaltres ens toca veure-ho. Si hi ha substàncies prohibides, escolti, clàusula de salvaguarda o digui-li el que vulgui, però jo crec que són motius per un tema de seguretat de tots plegats. Dubto que al conveni que es va signar hi hagués permissivitat per importar productes amb substàncies prohibides –ho dubto, eh?

Per tant, jo entenc que és plenament justificat, almenys és la nostra opinió i el que agrairíem que el Govern es fes seu, de dir: «Hem comprovat amb unes analítiques que hi ha substàncies prohibides; per tant, activem o la denúncia o els mecanismes necessaris per parar aquestes importacions.» Creiem que és el que ha de fer el Govern, creiem que és el que ha de fer el nostre Govern. I llavors vostès diran si això s'ha de demanar directament a Brussel·les o via ministeri.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat Ordeig. (*Irene Fornós Curto demana per parlar.*) Diputada Fornós.

Irene Fornós Curto

Bé, simplement, el meu torn de paraula per agrair a la consellera que hagi vingut aquí a la comissió a explicar-mos, no?, tot i que ha parlat també d'altres temes, sobretot lo que és este pla estratègic català, i ara que tenim l'ocasió de fer la reforma de la PAC, obrir-ho a tots los grups parlamentaris i, en tot cas, recordar que, simplement, de moment és una proposta, i que entenc jo que està oberta, com he dit a la meua intervenció, a millorar. Res més.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. (*Imma Gallardo Barceló demana per parlar.*) Diputada Gallardo, té la paraula.

Imma Gallardo Barceló

Doncs sí, també una mica per afegir-me a l'agraïment i, en tot cas, dir això: que estem aquí per continuar entomant tots aquests reptes pel que fa a... I a nivell dels diputats de la comissió, doncs, això, arremangar-se. I aquest Govern ha de ser... No sé quin serà el que caurà. Perquè si els fem pujar, no sé si el Govern tretze..., algun haurà de... Però seria interessant que això s'activés, eh?

Moltes gràcies.

El president

Bé, doncs, moltes gràcies, diputades i diputats. Consellera, si vol cloure aquesta compareixença...

La consellera d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació

Sí. Molt, molt ràpid i sense cap ànim d'obrir debat. El tema del pla estratègic..., una vegada més, al senyor Domínguez, dir, insistir que, de fet, el pla únic, el pla únic que es planteja, és com molt complicat que, d'alguna manera, acabi tenint o donant les especificitats de cada un dels territoris –és molt difícil. Però si som capaços d'acordar aquells criteris o aquelles maneres de fer-ho, escolta, nosaltres... Si no ens donen el pla estratègic català, si no ens el permeten fer, més enllà del recurs i més enllà del que pugui passar, al final ens haurem d'adaptar a aquest altre pla únic. Doncs, el que desitgem és que estigui fet de tal manera que ens hi sentim extremadament còmodes, perquè vol dir que el sector rebrà el que hagi de rebre. Però com que en tenim molts dubtes –molts–, nosaltres plantegem una solució damunt la taula, que és aquest pla estratègic català. Res més, eh? Aquest és el fet.

Pel que fa a les aportacions respecte al plantejament de la PAC, que és el document que amb les organitzacions agràries fem i que comencem a discutir, que és el que avui jo els plantejo, malgrat ser només un marc, sàpiguen que les aportacions les hem pogut rebre de tots aquells que hem interpellat, i han estat moltíssimes altres organitzacions, des d'organitzacions ambientalistes fins a... Vostè m'ha parlat de..., jo diria que totes estaven interpellades i totes ens han contestat, eh? I això s'ha discutit en aquest fòrum de treball. Malgrat que no vol dir que, a partir d'ara, per treballar aquest pla estratègic, també puguem fer servir fórmules semblants.

I al senyor Ordeig, bé, el control fisiosanitari, en aquest cas, de les importacions de la taronja no depèn d'aquest departament, depèn de l'Estat, quan és un tema d'importacions. I sàpiga que tant nosaltres com, en aquest cas, el País Valencià, que està molt més afectat en el tema dels cítrics, òbviament, hem demanat la clàusula de la salvaguarda al ministeri, i el ministeri, doncs, en tot cas, ho està estudiant, eh? Però no depèn de nosaltres. És que sempre acabem al mateix lloc. Em sap greu dir-ho, eh?, però si depenguessin moltes coses de nosaltres, possiblement moltes de les qüestions que justament em demanen vostès estarien resoltes.

Moltes gràcies.

El president

Bé, doncs, moltíssimes gràcies, honorable consellera. També moltes gràcies al director general de Desenvolupament Rural, el senyor Oriol Anson.

I donaríem per tancada aquesta compareixença.

Suspendríem la sessió tres minutets per acompanyar la consellera i el seu equip, i després començaríem la segona part de la comissió amb les altres compareixences.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a tres quarts de cinc de la tarda i onze minuts i es reprèn a les cinc i sis minuts.

El president

Reprendríem la sessió amb les compareixences que hem votat al principi de la sessió i que ara tenen, per un temps de quinze minuts cada un, els representants d'Unió de Pagesos de Catalunya –dono la benvinguda al senyor Joan Caball, el coordinador general–; després tindran els Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya –donem la benvinguda al seu president nacional, el senyor Francesc Xavier Vela, i al Jordi Vidal, el coordinador tècnic–, i tancaria, per la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, el senyor Ramon Sarroca, el seu president.

Si els sembla bé, doncs, per un temps de quinze minuts cada un –jo aniré controlant els tempos–, faríem aquesta intervenció.

Compareixença d'una representació d'Unió de Pagesos per a exposar la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna

357-00260/12

En primer lloc té la paraula, doncs, el senyor Joan Caball, d'Unió de Pagesos de Catalunya. Endavant.

Joan Caball Subirana (coordinador nacional d'Unió de Pagesos de Catalunya)

Sí, moltes gràcies. En primer lloc, agrair la citació per comparèixer al president de la comissió i als membres de la Comissió d'Agricultura, així como saludem els portaveus dels diferents grups que són presents en aquesta compareixença de les organitzacions agràries i la Federació de Cooperatives. La consellera, doncs, bé, ha dit que ens seguiria des d'un altre lloc; si ens segueix, ens veurà i, si no, bé, deixem per escrit la nostra compareixença a tots els portaveus, perquè pugueu seguir, perquè, bé, utilitzem una sèrie de xifres que són molt difícils d'acabar recordant –sí, n'hi ha moltes–, i, per tant, si d'aquí a dos dies les volen, les acabaran tenint.

En primer lloc ens han de permetre, en nom d'Unió de Pagesos de Catalunya, que expressem la nostra posició respecte a les propostes reglamentàries de la comunicació sobre política agrària comuna després del 2020, presentades al juny de l'any passat per la Comissió; o sigui, del que parlarem és d'aquesta proposta, perquè, clar, podríem parlar de moltes altres coses, no?, i que suposo que s'ha d'arreglar el sector agrari en moltes altres coses, però del que se'ns ha demanat, doncs, que parlem és d'això, de la proposta de la Comissió, i què opinem d'aquesta.

Aquestes propostes suposaran, d'entrada, fortes retallades a les rendes de la pagesia catalana, ja que comportaran, en primer lloc, la reducció d'entre el 3,75, l'any 2021, al 3,01, el 2027, dels ajuts directes, cosa que significarà una retallada directa d'uns 61,4 milions d'euros a Catalunya entre el 21 i el 27, així com, addicionalment, la reducció de l'1,05 d'aquests ajuts per alimentar la reserva de crisi, la qual ja no retornarà els fons quan s'utilitzin, que poden ser en 18,8 milions d'euros, entre els anys 2021 i 2027.

En segon lloc, les propostes del reglament comportaran una reducció del 15,53 per cent dels fons destinats al desenvolupament rural, és a dir, uns 54,1 milions.

I, en tercer lloc, un substancial increment dels costos de producció, afegint més competència deslleial al mercat únic vers les importacions de països tercers, en pretendre condicionar amb més obligacions en matèria de medi ambient –un 40 per cent del conjunt del total dels fons s'haurà d'adreçar a aquest tipus d'accions. És a dir, en el conjunt del període, uns 832 milions dels –si vingués el que més o menys està previst– 2.100 que acaba tenint Catalunya –més o menys uns 300 per any– entre el període, ja dic, 2021-2027. En aquest sentit, dificultaran que la pagesia catalana faci front als reptes de la seguretat alimentària, de l'ús sostenible dels residus i del creixement.

El sindicat considerem inviable, per a la competitivitat de l'agricultura i la ramaderia europees, retallar significativament el suport europeu a la política agrària comuna i afegir més obligacions a les normes de producció europees, ja que en l'actualitat la producció ja compta amb una gran competència deslleial davant les importacions de països tercers que no han de complir les estrictes normatives europees de producció. La Comissió Europea, que reconeix aquesta situació, lluny de proposar mesures per equilibrar la situació del mercat únic, només adverteix que continuarà negociant nous acords internacionals en favor del lliure comerç i proposa reforçar les seves demandes en seguretat alimentària, qualitat, sostenibilitat i benestar animal.

D'altra banda, la nova convergència dels ajuts de pagament bàsic entre l'any 21 i l'any 26, així com el nou disseny del paquet mediambiental obligatori de la PAC i la limitació al 10 per cent del pressupost dels ajuts directes per finançar els sectors més afectats per aquests tres conceptes, mitjançant els ajuts connectats amb la producció, afegiran un impacte addicional i significatiu, bàsicament, creiem nosaltres, a la ramaderia extensiva, a l'arròs, a l'oli d'oliva o a l'avellana catalanes.

A més de l'impacte pressupostari, les intervencions en el desenvolupament rural, l'obligació d'un pla únic estratègic –cosa de què s'ha parlat molt– i el comitè de seguiment per estats membres, sense tenir en compte els esforços i objectius assolits en l'etapa d'aplicació únicament regional, entre el 2006 i el 2020, a Catalunya posen en perill un model d'incorporació de joves i el suport de les zones amb limitacions naturals, ja siguin de muntanya o altres limitacions, així com la coordinació i la governança d'aquestes intervencions, i vulneren els articles 4.2 i 5.1 del Tractat de la Unió Europea, al no respectar la identitat nacional espanyola, inherent a les estructures fonamentals i polítiques constitucionals, atès que el desenvolupament rural és una competència de totes i cadascuna de les comunitats autònomes.

En aquest àmbit del desenvolupament rural, la Comissió Europea tampoc respecta els acords assolits entre el Consell de la Unió Europea i el Parlament Europeu, intentant limitar exageradament el suport a les inversions, per exemple, en regadius, sense tenir en compte la climatologia del país que som, mediterrània, el suport de les produccions a la qualitat DOP, IGP, etcètera, o al foment de la formació agrària i la ramaderia i agricultura ecològica, per exemple.

També considerem insuficients les mesures per a les crisis de mercat, ja que suposa un clar atemptat a la lliure competència en el mercat únic que l'eina d'estabilització d'ingressos general o sectorial es mantingui en el desenvolupament rural amb l'aportació econòmica de la Generalitat i de l'Estat, quan una eina d'aquestes característiques hauria d'estar finançada íntegrament per la Unió Europea.

Per nosaltres, totalment obviat a la proposta de la Comissió Europea, és imprescindible l'actualització de la normativa sobre competència, per dotar les administracions de mesures més eficaces per evitar perseguir i sancionar les pràctiques abusives i deslleials que s'imposen a la cadena alimentària per part dels oligopolis de la distribució i per una part de l'agroindústria. En aquest sentit, cal establir, per a sectors com l'alimentari, que té una demanda inelàstica, una definició de posició de domini molt més baixa que la dels productes amb demanda elàstica, i definir la venda a pèrdues, que ha d'incorporar no solament el preu de compra del producte, sinó els costos fixos i variables de la comercialització dels aliments.

Dit això, que són les nostres postures en la proposta de la Comissió, ara entràrem, bé, a quina és la nostra aportació al document, doncs, que hem acabat, com ha dit molt bé la consellera, i vàrem acabar signant totes les organitzacions que conformem la Taula Agrària; amb alguns matisos –nosaltres creiem que molt pocs– de que cadascú vagi a la seva, als altres majoritàriament hi ha un acord total amb el document, com així ha expressat la consellera.

Davant d'aquesta injusta i desequilibrada proposta de la Comissió Europea, vam formar part del grup de treball de la Taula Agrària sobre la PAC després del 2020, cercant una posició comuna de mínims en alguns aspectes entre les organitzacions més representatives i el Govern de la Generalitat de Catalunya, que ha quedat tancat en el document que avui els presentem, o ha presentat la consellera, a la Taula Agrària celebrada el 5 de desembre de l'any 2018.

D'aquest procés de concertació, volem destacar, segons la nostra opinió, que, per una banda, reivindica recuperar el nivell dels fons Feader per a Catalunya, perquè la base del repartiment actual es basa en l'efectuat de forma injusta l'any 2006 i quan el desenvolupament rural de Catalunya va perdre un 40 per cent dels fons europeus sense cap mena de justificació –per una banda–, i, per l'altra, critica la caiguda del 75 per cent de l'aportació de l'Administració General de l'Estat en aquest període. Per tant, quan diem que «d'Europa venen», també hem de mirar de cofinançament què ha acabat passant.

Que defensa el respecte a les competències en matèria d'agricultura a les comunitats autònomes.

Que defensa establir com a agricultor genuí aquell que els seus ingressos agraris signifiquin, com a mínim, un 25 per cent dels ingressos totals, ja que la desídia de l'Estat espanyol, des de l'establiment dels ajuts directes de la PAC, l'any 1992, com-

porta que hi hagi propietaris i usufructuaris que no són agricultors que perceben ajuts directes de la PAC; un frau consentit fins ara a les normes de la Unió Europea i també un frau fiscal a l'Estat, el qual comporta una elevació artificial de la per ja si alta barrera d'incorporació de gent jove i el relleu generacional a Catalunya.

Si tenim en compte que l'any 93 les persones físiques caps d'explotació agràries menors de quaranta anys eren 9.074 –un 12 per cent del total–, mentre que l'any 2016 només eren 4.086 –un 7,99 per cent del total. Per contra, l'any 93, les persones físiques titulars d'explotacions agràries majors de seixanta-cinc anys eren 18.294 –quasi un 25 per cent del total–, mentre que el 2006 ja eren 19.000 –un 37,17 per cent del total. Només cal veure com a França, amb una superfície agrària útil d'uns 27 milions d'hectàrees, només hi va haver, l'any 2016, quasi 341.000 perceptors d'ajuts directes de la PAC, mentre Espanya, amb 23 milions d'hectàrees de superfície agrària útil –som una mica més petits, no gaire més–, el mateix any hi havia més de 800.000 peticionaris de la PAC. O sigui, com és que a un lloc n'hi ha menys de la meitat, més o menys amb la superfície... Per tant, creiem, doncs, que algú aquí està cobrant injustament, i alguns miren cap a un altre costat, històricament.

Que abans d'optar per un o altre model d'agroregions i de convergència del valor dels ajuts directes, cal analitzar el conjunt d'impactes del nou model proposat per la Comissió, així com millorar els mecanismes correctors per esmoreir-los, atesa la diversitat productiva de Catalunya. Si no és així, no estem d'acord que es treguin els acords històrics, eh?

Perquè cal tenir present que l'efecte acumulatiu de la reducció del límit màxim d'ajuts directes de l'Estat espanyol, la reducció del volum dels ajuts associats a la producció, les convergències mínima o absoluta, la contribució als ecoprogrames juntament amb la condicionalitat reforçada, que pot posar..., per exemple, a la ramaderia extensiva li provocarien una reducció d'entrada d'un 30 per cent dels ajuts directes als que convergeixen a l'alça i del 35 d'entrada als que convergeixen a la baixa, assolint, en algun cas molt extrem, el 80 per cent per acabar en el període de convergència. Per tant, digueu si la ramaderia de muntanya, en alguns llocs, doncs, pot acabar assolint un 80 per cent de retallades, si estarem d'acord o no amb això. Per tant, creiem que si no hi ha efectes correctors, en això no hi estem d'acord.

Que s'estableixin indicadors objectius per a cada sector o producte per desencadenar els mecanismes de pertorbació de mercat. El sector de la fruita catalana ha patit en els últims darrers quatre anys i la Comissió Europea no ha declarat cap any pertorbació de mercat; o sigui, hi ha mecanismes, però no es posen en pràctica.

Que s'estableixi el 8 per cent com a quota de mercat que comporta posició de domini a la cadena alimentària i que es reguli la venda de pèrdues en la cadena alimentària, i, per últim, que s'hagin de tenir en compte els esforços i objectius assolits regionalment a la incorporació de joves i en el suport en zones amb limitacions naturals.

Que a l'execució, coordinació i governança del desenvolupament rural es respectin les competències de les comunitats autònomes, així com eliminar les restriccions en el suport a les inversions en regadius, les produccions de qualitat, tant sigui DOP, IGP, producció agrària ecològica integrada, etcètera, i la formació agrària i la ramaderia ecològica.

Dir que, amb aquests esforços, nosaltres som..., i per ser breu, després estarem molt agraïts, doncs, de contestar totes les paraules. El document, la consellera l'ha presentat íntegrament i creiem nosaltres que el més interessant era dir quines eren les posicions i les línies vermelles quant al document global, i quines són les posicions nostres quant al document que vàrem consensuar amb la resta d'organitzacions agràries.

Agrair al president i a la resta de portaveus, doncs, que ens hàgiu pogut atendre i esperar les vostres aportacions o preguntes que puguem respondre.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Caball.

Ccompareixença d'una representació de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya per a exposar la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna

357-00261/12

Ara té..., també per un torn de quinze minuts, els Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya. Té primer la paraula el senyo Francesc Xavier Vela, i després sé que la hi passarà al senyor Vidal. Endavant.

Francesc Xavier Vela Bru (president nacional de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Sí; moltíssimes gràcies, president. De fet, ho acaba de dir vostè, el format que nosaltres des de JARC hem decidit és que jo faré una petita presentació –un minut, dos–, i llavors passo la paraula al secretari tècnic, al Jordi Vidal. En primer lloc, això: agraïment, agraïment pel fet de poder-mos expressar davant la comissió.

I jo el que voldria és només posar tres punts sobre el document que es va signar lo dia..., bé, ara, al desembre. Sobre este document, jo el que voldria dir és que nosaltres ratifiquem l'acord, com no pot ser d'altra manera –per això el vam signar–; lo que sí que voldríem deixar molt clar és que nosaltres vam presentar unes addendes, quant a diferents punts de vista que nosaltres teníem del document, que el vam acceptar, i que, llavors, Jordi ho explicarà. Este seria el primer punt de l'ordre.

Llavors, lo que voldríem..., nosaltres també el dubte que tenim és, des de la nova reforma de la política agrària comuna..., és a dir, per fer tota reforma es necessiten diners. I nosaltres farem moltes propostes en bé d'una nova reforma que nos beneficiï al conjunt de pagesos i ramaders de Catalunya, però el primer que hauríem de saber és quin pressupost hi ha a la nova PAC, i això sembla que, a hores d'ara, encara... El que sí que sembla que està clar és que es baixarà respecte a l'anterior període, però encara no ho tenim clar.

I, llavors, quant al pla estratègic català, nosaltres molt a favor. Està claríssim que, segurament..., no «segurament», segur, la realitat de diferents territoris d'Espanya no és la mateixa que puguem tindre aquí a Catalunya, i això ja no es tracta d'allò que algú voldrà convertir en un atac Catalunya-Madrid, Madrid-Catalunya, que sembla que ara està molt de moda, sinó que això és un tema de, realment, ajustar els teus plans estratègics a les realitats que tenim a cada territori, i –ho ha comentat la consellera abans– qui millor que aquells que venim d'un determinat territori..., sabem les necessitats que tenim. I, segurament, la gent d'Andalusia, la gent de Galícia i la gent d'altres comunitats espanyoles, segurament també ho saben molt millor.

Si em permeteu, jo passo la paraula al Jordi i, a partir d'aquí, doncs, a la vostra disposició.

Moltíssimes gràcies.

Jordi Vidal Molins (coordinador tècnic de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya)

Bé, gràcies. Gràcies per deixar-nos participar avui. Una mica, l'objectiu de la meua intervenció és explicar una mica quins són aquests punts pels quals pensem, com a organització, que hem de vetllar més en esta propera reforma de la PAC. Som conscients, o el que desitgem és que el tema dels plans estratègics, que és una cosa que ja donem per assumida..., ens preocupa pel tema de que estem parlant de política agrària comunitària. Fins ara, la PAC era una de les polítiques agràries comunitàries que més, realment, existien i amb un gran impacte sobre el sector. O sigui, quan s'ha prohibit un fitosanitari, quan s'ha prohibit qualsevol sistema de maneig, això ha afectat a tots los agricultors i ramaders de la Unió Europea pel mateix nivell, amb la qual cosa ens sentíem agricultors i ramaders europeus. I pensem que, amb aquest canvi d'introduir el tema dels plans estratègics i donar més peu als estats membres, té, com tot, avantatges i inconvenients. Se podran fer polítiques més adaptades als estats, d'acord? Si

aconseguiu poder fer plans estratègics regionals, també els podrem fer més adaptats a la regió. Però també els inconvenients de que deixem la part comunitària una mica tocada de mort, en aquest sentit, al fer coses més regionals o més estatals.

Preocupats també pel tema pressupostari: que la PAC ha passat de ser, l'any 92, un 60 per cent del pressupost total de la Comissió Europea. O sigui, la part agrària tenia un gran pes dins dels pressupostos comunitaris, i amb aquestes propostes d'aquests darrers anys estem ja només al 30 per cent; això vol dir que, a nivell comunitari, els fons de cohesió i els altres programes estan prenent poder o força pressupostària al sector agrari.

Pensem –i per això pensem que hi ha d'haver una PAC– que els ajuts estan per compensar la falta de llibertat dels productors. Els productors europeus no podem decidir moltes coses. Estem en un model europeu que té tendència a la regularització: nos prohibeix l'ús de segons quins fitosanitaris, ens prohibeix l'ús de segons quines hormones per a producció animal, ens prohibeix o ens ordena el tema de mà d'obra i hem de signar convenis on garantim el preu pagat als nostres treballadors. Però ningú ens garanteix el preu percebut pels nostres productes. O sigui, nosaltres hem de donar moltes garanties i el nostre sector no rep cap garantia.

I després hem de sortir a vendre, a competir en un mercat on competim amb tot el món. O sigui, quan entren les taronges de Sud-àfrica, per molts acords comercials que es facin, moltes... Dir que sempre sentim dir, per part de la Comissió, «el sector agrari sou un sector sensible». Però la realitat demostra que no és així. I quan diem que a Europa només entraran productes produïts en les mateixes condicions, encara que això es pugui aconseguir, continua sent una lacra per al sector agrícola i ramader europeu, perquè, ho torno a repetir, un productor europeu no pot decidir com produeix i, en canvi, si firmem un acord comercial, com estava previst –el TTIP– amb els Estats Units, un productor dels Estats Units podrà decidir si produeix amb un model lliure per vendre als Estats Units o a qualsevol part del món, o compleix les normes europees per vendre el seu producte a Europa. I això, en canvi, un productor europeu no ho podrà decidir mai, sempre estarà condicionat a uns requisits mediambientals, legals, de condicions laborals, etcètera, superiors als de molts països de la resta del món. Però a l'hora de la veritat hem de sortir a competir.

I això va una mica en consonància amb quan la Comissió Europea va llançar la primera enquesta sobre la reforma de la PAC, on a una pregunta que van preguntar, «es mereixen més ajuda directa a la renda els agricultors i ramaders europeus?», doncs, hi va haver un 20 i escaig per cent dels agricultors que van contestar l'enquesta que van respondre que no. A mi em va sorprendre. Jo he preguntat, quan surto a parlar amb gent del sector. I finalment he trobat pagesos de Catalunya que van contestar en esta enquesta dient que no. Perquè la seva resposta és: «Jo vull viure de lo que faig; no vull viure d'ajudes agràries; no vull viure d'ajudes a la meva renda. Vull cobrar un preu digne pels meus productes i guanyar-me la vida del treball que faig a la meva explotació. I si m'equivoco, doncs, perdré diners, i si ho encerto i ho faig bé, en guanyaré.» Jo l'únic que vaig contestar a estos nois és que no havien entès la pregunta. La pregunta no era si volies viure de manera digna dels teus productes, sinó que t'estaven preguntant si, en el context en què estem treballant, nos fan falta ajudes a la renda. La resposta jo crec que és ben clara i és «sí», no podem sortir a lluitar amb un braç lligat a l'esquena en les mateixes condicions que la resta, quan això no és així.

Per tant, sense cap dubte que pensem que necessitem suport per part de les administracions si volem continuar mantenint aquest model regulat, on garantim seguretat alimentària, seguretat laboral als treballadors, etcètera, i, a més a més, on, cada cop més, la PAC..., més objectius; més objectius amb menys pressupost. Doncs hem d'augmentar molt el nostre nivell d'eficiència a les explotacions, perquè si amb menys diners hem de fer més, és bastant complicat, per no dir que pràcticament impossible; fins al punt que cada cop estos requisits mediambientals s'estan convertint en càrregues importants per a les explotacions, i a l'hora de valorar si reben o no reben ajuts,

moltes explotacions ja s'ho començaran a qüestionar, perquè, quan passem el llinar de la rendibilitat de l'ajut, doncs, alguna potser començarà a decidir sortir del sistema.

Pel que fa al pla estratègic, com ja ha dit el president, nosaltres apostem per un pla estratègic regional. Per què? Però sense cap dubte, com més a prop estiga aquest pla fet dels agricultors i ramaders catalans, més ho podrem ajustar a les necessitats del nostre sector; però bé, ho torno a repetir com abans: coses bones i dolentes. També farem un pla regional a nivell de Catalunya i l'hem de fer pensant des dels productors d'arròs del delta de l'Ebre, als ramaders extensius del Pirineu... O siga, la complexitat que tenim també de ramaderies i d'agricultures dins de Catalunya, doncs, és complicada per poder fer un model que agradi a tothom. Però també és la riquesa que tenim. I crec que és bo disposar d'un gran territori on som capaços de produir aquesta gran diversitat d'aliments i de diferents maneres; és la riquesa que ens dona com a poble, com a cultura i també com a biodiversitat i manteniment del territori. Crec que això és positiu. Seria molt trist que aquí fóssem un monocultiu de soja com l'Argentina, d'acord?, on, des de l'Alt Empordà fins a les Terres de l'Ebre, tot fos soja transgènica, ensulfatada amb Glifosat; seria..., el «mar del silenci», que diuen, no?, no se sent ni..., res, no se sent ni un insecte, ni un animal ni res. Jo crec que no és així.

Ens han faltat indicadors, al sector agrari, per reivindicar el nostre potencial mediambiental. Quan ens queixem dels danys de fauna salvatge ens estem queixant de que se'ns està disparant la biodiversitat. I això és una realitat. El que no hem set és capaços de poder-ho mesurar i quantificar, però està clar que estem fent una feina bona per a tota la societat de Catalunya.

Quant al tema dels beneficiaris de la PAC, està clar que tenim un desequilibri, no? Quan comparem dades d'altres estats membres, o inclús quan fem una anàlisi per sexes i edats dels perceptors de la PAC dins de l'Estat espanyol i dins de Catalunya, claríssimament, tenim desequilibris importants. La dada, en resum, és que, per cada quatre perceptors de PAC majors de seixanta-cinc anys, que en teoria haurien d'estar jubilats, tenim només un agricultor menor de quaranta anys –un. Doncs, realment, això és greu. Tenim un problema de relleu generacional, i si m'ho permeteu us direm, una mica, el que en pensem.

Pel que fa al que seria el beneficiari de la PAC, abans podia cobrar la PAC tothom; des del 2015, inventem la figura de l'agricultor actiu, a través dels reglaments, l'acabarem definint a nivell d'estat amb una definició que ha quedat molt curta, amb l'objectiu de treure els agricultors de sofà del sistema. No s'ha aconseguit amb aquesta definició treure els agricultors de sofà del sistema. Ara, el reglament de la PAC proposa l'«agricultor genuí». Doncs, ja estem pensant quin serà el proper nom que ens posaran a partir del 2028, o sigui, l'agricultor extraordinari, el fantàstic... Jo el que us dic, o el que us demanem des de la nostra organització és que no tingueu por, parleu d'agricultor professional. L'agricultor professional és aquell –i ho sento, ho dic amb estes paraules– que és un esclau de la seva activitat i no es pot deslocalitzar, i no pot marxar; ho té molt complicat per abandonar la seva activitat. Un agricultor professional, que viu principalment de l'activitat agrària, no pot deslocalitzar-se com se deslocalitzen altres empreses, tenen una inversió importantíssima feta a les seves explotacions, que estan en procés d'amortització. Abandonar un negoci d'aquest nivell és complicadíssim, igual que els passa als joves per poder entrar; o sigui, igual que és difícil poder entrar, és també igual de difícil poder-ne sortir, i abandonar aquella activitat per dedicar-te a una altra cosa és complicadíssim.

I els agricultors professionals pensem que són els que han de ser el futur model d'agricultura a Catalunya; un model basat en molts agricultors, petites i mitjanes empreses, i no en grans lobbys d'inversió o grans empreses que es dediquen a altres activitats, que aprofiten fons provinents d'altres sectors per competir.

A la nostra organització tenim des de productors de llet de cinquanta vaques a productors de llet de dos mil vaques, però quan se senten en una taula són capaços d'arribar a acords. Perquè quan la llet va barata tots patixen la crisi de preus, i un

que té cinquanta vaques la patix a un nivell i el que en té dos mil a un altre, i el que és gran té uns avantatges i inconvenients a l'hora de competir i el que és petit té uns avantatges i inconvenients a l'hora de competir. Però amb qui no podem competir és amb aquell senyor que obté fons d'altres llocs. I fico l'exemple de les vaqueries. A Lleida teníem una vaqueria que li dèiem «la vaqueria de l'andorrà». Era un farmacèutic d'Andorra que sempre que feia quartos baixava amb la maleta de quartos d'Andorra, i si s'havia de comprar un tractor, el comprava i el pagava; si feia falta una telescòpica, l'agafava i la pagava; si feia falta menjar per a les vaques, l'agafava i el pagava. Això els agricultors professionals, independentment de la mida de la nostra explotació, no ho podem fer. I això és injust a l'hora de competir; ja no us ho dic si hem de competir amb constructores que treballen a l'obra pública, cobrant obres de l'Administració, etcètera.

Per tant, la nostra proposta –i així ho vam addendar al document– és que pensem que els perceptors han de ser agricultors professionals. Per què? Perquè també... I quan parlem d'agricultors, aquí, doncs, també ve la segona: tenim perceptors de menys de 1.250 euros de la PAC –el que avui seria un petit agricultor–, que són agricultors professionals. Aquí tenim un problema de fons que rep o de suport que rep aquest agricultor; això s'ha de corregir. Ara, no pensem que aquella persona que el seu ingrés principal, el 80 o el 90 per cent prové d'una altra activitat, pel fet de percebre o no percebre 1.250 euros no el deixarem a la gana o no arruinarem aquell senyor; podrà continuar pagant les seves despeses, perquè els seus ingressos, principalment, venen d'un altre lloc. I, per tant, pensem que el model a apostar o que s'ha de defensar és el d'agricultor professional.

Pel que fa a la capa de la renda, clar, de les noves ajudes que proposa el reglament, també estem a favor de l'abandonament d'un model d'històrics. Avui els agricultors, fins al 2020, si no es prorroga la PAC, continuarem encara cobrant en funció de l'activitat que vam fer els anys 2000, 2001 i 2002, o sigui, encara estem arrossegant..., en funció de les ovelles, dels vedells, de les hectàrees de panís, si vaig fer blat de moro, si vaig fer alfals, si vaig fer patates, si vaig fer cebes..., en funció del conreu que vaig fer fa deu anys, avui encara estic percebent un nivell de suport per part de l'Administració. Doncs està clar o sembla que hem d'anar cap a un nou model de càlcul, que aquests drets nous d'ajut quedarien vinculats a la capa de la renda.

Però també pensem que, si hi ha distorsions entre sectors, doncs, això s'ha de poder corregir d'alguna manera; a través de les ajudes associades, és el mecanisme que pensem que això s'ha de compensar.

Pel que fa a la capa redistributiva, la capa que hauria d'ajudar les primeres hectàrees del sector d'una explotació, doncs, pensem que de cap manera volem, si no es pot limitar d'alguna manera els beneficiaris de la PAC, si aquesta xifra se limita amb qualsevol número –siguen deu, siguen vint, siguen trenta hectàrees– no volem acabar veient com explotacions d'agricultors professionals que tenen més superfície que aquest llinar acabaran passant diners de la seva butxaca cap a explotacions que potser són més petites, però que no són d'agricultors professionals. Amb la qual cosa, per nosaltres això seria un desastre, l'aplicació d'aquesta capa redistributiva, si no se definix com a agricultor professional el beneficiari d'aquesta capa, si no ho hem aconseguit per a totes les capes que hi havia dins del primer pilar.

I, evidentment, això també s'ha de regular per sectors, perquè és lo que dèiem abans: Catalunya és diversa, l'Estat espanyol també és molt divers, i no és lo mateix un productor d'horta, que amb tres hectàrees ja són explotacions potents, que una d'olivera de secà, que estariem parlant de vint-i-cinc, trenta hectàrees; que l'explotació d'un agricultor professional en fruita dolça, de quinze o vint hectàrees; en cereal de secà, cent o cent cinquanta hectàrees. O sigui, modular un número per hectàrea sense modular-ho per sectors, tampoc pensem que tindria sentit.

Pel que fa a la capa de joves, pensem que és imprescindible. Els joves, els primers cinc anys que s'incorporen, fins ara, ja tenen un complement...

El president

Perdona, hauries d'anar..., s'hauria d'acabar.

Jordi Vidal Molins

Doncs un minutet i ho acabo.

El president

Mig minut.

Jordi Vidal Molins

Doncs, pel que fa a la capa de joves, importantíssim: si volem treballar pel relleu generacional i canviar aquesta xifra, aquella ràtio del quatre a u, imprescindible no allargar l'edat de joves –així no solucionem el problema; pensem que el jove ha de ser fins als quaranta anys–, però sí, el complement aquest de joves, allargar-lo a deu anys, de manera que tinga los primers cinc anys el 50 per cent de suport a la renda respecte a lo dret de renda, i els cinc anys següents el 25 per cent, per poder allargar una mica i ajudar aquest jove en el seu procés d'instal·lació.

Pel que fa als ecoprogrames, continuem pensant que han d'anar dins del segon pilar. Tot lo tema mediambiental, sempre l'havíem tingut ordenat dins del segon pilar i pensem que hauria de continuar sent així.

I només per acabar, i per resumir: volem una agricultura amb agricultors i una ramaderia amb ramaders i ramaderes; o sigui, no pensem que l'agricultura es fa sola, sinó que hi ha d'haver professionals al darrere que treballen, que viuen i que s'esforcen per la seva empresa.

Res més.

El president

Moltes gràcies, senyor Vidal i també senyor Vela.

Compareixença d'una representació de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya per a exposar la seva posició sobre la nova proposta de la política agrària comuna

357-00262/12

Ara, té..., per acabar aquest torn de compareixences en primera sessió, el senyor Ramon Sarroca, el president de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya. Endavant, senyor Sarroca.

Ramon Sarroca Capell (president de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya)

Gràcies, president. Membres de la taula, portaveus dels grups parlamentaris d'aquesta comissió i amics i companys que estan aquí, jo..., primer de tot, m'agradaria fer dos consideracions que creiem importants. L'una és la valoració del document conjunt que hem subscrit les organitzacions agràries i amb lo departament. Està clar i no cal dir-ho que, quan consensues un document, quan analitzes tot aquest document..., doncs, és una llarga trajectòria de negociacions i una trajectòria de posar punts de vista diferents. És normal i és gairebé saludable que les tres organitzacions que estem aquí representades, en segons quines qüestions, tinguem diferents punts de vista, però és veritat lo que ha dit el senyor Caball, que ens ha separat molt molt molt poquet, a l'hora de consensuar aquest document.

I l'altra consideració que jo crec que és oportuna i no té res a veure amb el tema és que m'agradaria deixar palès aquí i constància de que el tema dels cítrics és un tema molt i molt important. És un desastre, jo diria, això sí que és un desastre de país. I los que el sofrixen, els de la fruita dolça, desgraciadament, sabem lo que vol dir preus sota costos, collites deixades al camp. I això creiem..., he sentit alguna de-

claració que diu que els cítrics tenen futur, però així no té futur, d'aquesta manera no té cap mena de futur, i m'agradaria que en quedés constància.

A partir d'aquí, jo me centraré, sí que és veritat..., pressupostos, plans estratègics, programes operatius, agricultor genuí, límit màxim dels ajuts directes, programes operatius de la fruita i horta, i també m'agradaria posar un concepte, que són los secans rigorosos, a part de la ramaderia ecològica i l'assessorament d'explotacions.

S'ha de dir que, quan parlem de pressupost, s'han de fer tres consideracions: pressupost europeu, pressupost espanyol i pressupost català. Aquí hi ha una responsabilitat de tots per igual. Cal un pressupost igual o superior, això ho reivindicuem tots i és, crec, la forma més saludable de fer-ho.

Pressupost espanyol. No es pot mantenir una reducció del 74 per cent, com se va fer, al cofinançament de la política de desenvolupament rural. Poc desenvolupament rural podem fer d'aquesta manera. És imprescindible que el ministeri restableixi, per al desenvolupament rural, la cota de cofinançament que tenia al període 2014-2020. Ha suposat 172 milions menys de pressupost per al desenvolupament rural a Catalunya i 1.963 milions menys al desenvolupament rural nacional.

Parlem del pressupost de Catalunya. El pressupost català. El DARP té uns reptes; té uns reptes per cofinançar aquesta part de reducció de fons europeus. El 2014-2020, en aquest període ha set, aproximadament, d'un 14 per cent. Hauria de ser possible que el departament..., i som conscients que la demanda es fa, som conscients que la consellera, davant del seu Govern, reclama més finançament per a l'agricultura i la ramaderia, però s'ha de ser més contundent, s'ha de ser més valent i s'hauria de poder reclamar aquesta diferència que tindrem a menys, aquests 7 milions, 7,5 milions, aproximadament, per any, en el període 2021-2027. Veníem d'un pressupost d'Agricultura de 450-500 milions, que gairebé mos pareix ja una cosa molt inassolible, però creiem que aquesta és una fita important. I no parlem d'aquesta xifra de pressupost, sinó que parlem d'aquestes petites, que són 7 milions i mig anuals, que formen part d'aquest nou pressupost.

Per què parlem d'un pla estratègic regional? Quan parlem d'un pla estratègic regional, els agricultors i ramaders, o almenys la gent que som en aquesta taula, no parlem de política, parlem de territori i parlem de produccions. Creiem que un pla nacional vindrà manat així. Això..., la consellera en alguna cosa ha dit: «Això és la Unió Europea.» És veritat, hi ha qüestions que és la Unió Europea, però creiem que, dintre d'un pla estratègic nacional, hi ha d'haver o un pla estratègic regional, molt ben conceptuat, o, si no, s'ha de ser prou influent, prou negociador per a poder tindre, dintre del pla nacional, que estarà marcat, un concepte important per a nosaltres. Al final, tal com ha set l'èxit de les intervencions dintre de la PAC i ha set l'èxit d'un finançament d'un pla de desenvolupament rural regional, que també tornarà a ser, per què no totes les potes de la PAC que ens toquen? I quan parlem d'això, parlem sempre d'un èxit de millor governança pel que fa a la proximitat.

I per què diem un un pla estratègic regional? Perquè –algun company meu ho acaba de dir– Catalunya és diversa, Catalunya és molt heterogènia, Catalunya és molt..., i jo m'atreviria a dir que és diferent –i així ho constatem des de la Federació de Cooperatives, quan ens trobem tots los companys de les federacions d'Espanya–, és molt diferent de la resta de situacions productives de la resta d'Espanya. Nosaltres som gairebé minifundistes, produïm des de productes tropicals..., fins i tot tenim ramaderia d'alta muntanya; això, gairebé..., no hi ha gaires regions a Espanya que ho poden dir. No és igual..., el company ha dit una producció mínima d'oliveres a Catalunya, de tindre les hectàrees que ha dit –jo això ho corroboro–..., però no és igual produir oli d'oliva a Catalunya que produir-lo a Andalusia, no estaríem parlant del mateix. I com aquest exemple, molts exemples més. Per això, nosaltres defensem un pla estratègic regional.

Valorem de forma molt positiva els programes operatius a la immensa majoria de sectors productius, l'organització de productors. Per què? Perquè nosaltres..., a la nos-

tra organització hi ha les cooperatives fruiteres –fruita, horta, cítrics– que responen a aquesta manera de funcionar, responen a organitzacions de productors, responen amb els seus programes operatius, conseqüents de formar part d'una organització de productors. Nosaltres això ho veiem completament viable, que s'universalitzi d'aquesta manera.

També creiem..., i en això no vam fer cap esmena, perquè creiem que tots los sectors que s'estan marcant des de la Unió Europea són los sectors que poden ser conseqüents en formar organitzacions de productors. Ja fa anys que la *task force*, quan parla de mercats, parla d'aquestes organitzacions; quan parla de mercats, parla de que les organitzacions de productors amb els seus programes operatius ens han donat la conseqüència a l'hora de poder fer inversions, a l'hora de poder concentrar producte i també a l'hora de poder fer front a segons quines dinàmiques de mercat. També s'ha de dir una cosa que és veritat –i ho estem veient–: crec que ens falta un pèl d'aquesta organització; i no estic dient concentracions ni estic dient fusions, ens falta asseure-mos a les taules, parlar molt bé i tindre concerts econòmics molt més importants a l'hora d'afrontar segons quins productes a segons quins mercats, i això no vol dir intervenció.

Des d'aquí, doncs, com he dit abans, no creiem necessari que sigui augmentar molt més los sectors que poden organitzar-se en organitzacions de productors, els hem estat analitzant i creiem que són els que han de ser.

Sí que és veritat una cosa..., i sempre, desgraciadament, en agricultura i ramaderia tenim un però, i a vegades los peròs són més importants que la solució final. El però és que un 3 per cent de pressupost per a organitzar moltes més organitzacions de productors en els sectors que s'estan obrint és completament insuficient. A Catalunya, ens tocaria 7, 8 milions d'euros per formar part tots los sectors que es poden organitzar en organitzacions de productors. Cal dir, veient l'espill que ja tenim, entre fruita, horta i cítrics, que això és molt –molt, molt– pobre. Però no serem nosaltres els que direm de quina manera s'ha de traure aquest millor finançament, perquè al final jo crec que és un camp de batalla i una definició prou important com per a..., aquí sí que necessitarem una negociació important, aquí sí que necessitarem un debat molt i molt important, per a veure com s'hi pot fer front. Perquè no hi ha res més dolent que crear segons quines expectatives i després deixar-les buides de contingut; això és més dolent que no crear-les.

«Agricultor genuí». En això també dir-los-ho: des del Consell Rector de la Federació de Cooperatives, doncs, no diré al que nosaltres estàvem disposats i vam posar al document, perquè considero que no és prudent, quan aquest document l'hem responsabilitzat les tres organitzacions agràries i també la conselleria. Però ens agradava ser molt futuristes a l'hora de què volem dir quan volem un productor o un agricultor genuí –agricultor professional, també, ja m'està bé; ja m'està bé–, perquè creiem que els perceptors sempre..., això no anirà bé mentre puguem posar l'exemple que a França hi ha gairebé poca cosa més de milions d'hectàrees i els perceptors són la meitat d'Espanya –això no pot funcionar–; també, fent les diferències que s'hagin de fer en la manera de comparar unes produccions i unes altres, i un país i un altre, que gairebé en molts productes també és molt diferent.

Desgraciadament, a l'haver a Espanya tants perceptors, no cal dir que frenen el relleu generacional. I, també, l'estar al capdavant de les explotacions gent de més..., quan ja estan jubilats, això... Però sempre, també, des de la nostra organització defensem alguna cosa: que no tindrem arreglat el relleu generacional que no pensem en com han d'anar marxant, o hem d'anar marxant els pagesos quan tinguem la retirada; una cosa va lligada amb l'altra. I no hi haurà una política agrària, encara que sigui comuna, nacional o regional, que solucione aquest problema si no té en compte tot això.

A part de límits màxims d'ajuts directes –som conscients de que en això hi ha una feina a fer–, sí que voldríem fer un esmena que només la pot fer la Federació de Cooperatives. Com a Federació de Cooperatives i com a cooperativa, voldríem que

aquesta exempció no formés part de les cooperatives, perquè les cooperatives al final som la suma de diverses explotacions agràries individuals.

Programes operatius en fruita i horta. Important –ho he dit abans–, una situació important per a la nostra producció. Però anem amb compte, el que s'està proposant serà moltes vegades de difícil compliment. Unes mesures..., un enduriment de les obligacions mediambientals, passar del 10 per cent al 20 per cent en un programa operatiu –si el coneixeu, bé i, si no, m'agradaria que us hi posésseu de fons– és gairebé inassumible. Això per una part. I haver-hi d'invertir com a mínim un 5 per cent, com a programa operatiu en temes d'innovació, també farà perillar la seua efectivitat en algunes organitzacions de productors i els seus programes operatius. Per què? Perquè les cooperatives ja fem molts treballs d'innovació amb d'altres mitjans que ens pose a l'abast la mateixa organització, com són l'horitzó 2020, o com són alguns temes que van inclosos al Feader, que són inversions en actiu fix o inversions en la cooperació per a la innovació. I teniu en compte, també, que aquestes que venen d'altra banda, que també són ajuts a la innovació, los uns finançats al cent per cent, los ajuts finançats en la innovació estan finançats al 50 per cent. Això, a part de ser gairebé costós de complir, ens privarà d'uns fons que avui en dia tenim, i gràcies a ell moltes cooperatives fan temes d'inversió.

El president

Hauria d'anar acabant.

Ramon Sarroca Capell

I, per acabar, temes de secans rigorosos. Aquí sí que m'agradaria que tots plegats féssim un exercici per a trobar unes mesures adequades per a que aquestos secans..., féssim un plantejament de futur i, aquí sí, un plantejament de país i un plantejament de subsistència.

I només, per acabar, dir una cosa: los pagesos ramaders mos hem acostumat a ser resilients amb la situació. Això ja és una actitud. Però fer territori, fer medi ambient, fer innovació, fer mercats, fer proximitat, fer gastronomia i fer turisme ha de ser amb pagesos i ramaders. No m'agradaria, o no agradarà gaire tornar a vindre aquí a partir del 2027, parlant de menys pagesos i parlant de menys ramaders.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Sarroca. Ara és el torn dels grups parlamentaris, per un temps d'uns set, vuit minuts d'intervenció. La primera paraula la té el diputat del Grup Parlamentari de Ciutadans, el senyor Francisco Javier Domínguez. Endavant.

Francisco Javier Domínguez Serrano

Bé, primer de tot, agrair-vos la vostra presència i les vostres explicacions. Jo, de totes maneres, faré quatre reflexions, i la resta me la reservo per quan tingui l'acta, perquè déu n'hi do la informació que heu aportat. Jo no he estat capaç d'assumir tot el que heu dit. Poden ser les meves limitacions, però em reservo poder-vos trucar més endavant, quan tingui l'acta, i em pugui estudiar bé el que heu dit amb detall.

Primer, algunes reflexions. Naturalment, cal exigir el mateix al que importem de fora de la Unió Europea que als productors de la Unió Europea. El que no podem és entrar productes en competència deslleial amb nosaltres. I el mateix passa amb les pràctiques abusives de la cadena de preus. S'ha d'evitar a tota costa la venda a pèrdues.

El que sí que m'agradaria és, per part de Joan Caball..., és que ha parlat dels fraus en la percepció dels ajuts. I jo sé que..., he mantingut alguna conversa en aquest tema, però aprofitant, m'agradaria que ho expliqués una miqueta millor, perquè tothom..., i que quedi constància del que està passant en aquest aspecte, d'acord?

De la resta de temes, en molts temes estem d'acord; en algun detall no hi estem, però... He remarcat quatre coses. El senyor Jordi Vidal –que no tenia el gust de conèi-

xer-lo, però...– ha dit una cosa que m'ha agradat molt, que és que és un luxe, o és una riquesa tenir una agricultura tan diversa. I naturalment parlava, feia esment de Catalunya. I jo em sumo al que has dit, però també afegeixo que també és una riquesa tenir un estat tan divers, com és Espanya, que fins i tot hi afegim conreus subtropicals, si ens n'anem a les Canàries. O sigui, que el que s'aplica a un costat també es pot aplicar a la totalitat.

M'agradaria que..., quan ha parlat d'agricultor professional..., has parlat força, d'agricultor professional, però no sé si feies esment del concepte d'agricultor genuí o era un altre concepte. M'agradaria que ho aclarissis, a veure si feies referència a aquest o era un altre concepte. Però jo entenc, fins ara, l'agricultor professional, una cosa, i ara, amb això d'agricultor genuí, n'és una altra. Si ho poguessis aclarir... I res més.

De cara a la federació, començaré pel final, que és això dels secans rigorosos. No sé si hi ha alguna proposta, perquè realment són els que tenen més a perdre. Però no solament el secà, és que hi perdrem tots. Perquè si dels secans rigorosos, ningú es vol encarregar d'ells i es perden, doncs, es perdran els conreus als països que ho fan anar i tota la biodiversitat que hi ha al voltant de què tant parlem. Per tant, si volem garantir una biodiversitat de paisatge i d'espècies, val la pena també treballar força els secans rigorosos. No sé si tenim alguna proposta sobre la taula o si ho has esmentat a banda, per donar importància al tema.

També m'ha agradat una cosa que ha comentat Ramon, que és el pla estratègic regional. Has comentat que ha d'estar dins del pla estratègic nacional, que és el que marca la Unió Europea, però que si, pel que fos, no es pogués fer l'estratègia regional, hem de tenir la influència suficient com perquè el pla estratègic nacional pugui encabir totes les nostres reclamacions que es fan des de Catalunya. Per això jo insisteixo en que no hem de renunciar a re, hem d'anar a per totes, i si no és d'una manera, d'una altra, les nostres reivindicacions que puguin sortir d'una manera o una altra a la futura PAC.

I per la meva part..., no sé si em queda gaire temps, però ho deixem.

El president

Moltes gràcies, diputat Domínguez. Ara té la paraula, pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, el diputat Òscar Ordeig. Endavant.

Òscar Ordeig i Molist

Gràcies, president. Bé, un agraïment molt sincer a tota la feina que feu com a entitats, tota la vostra gent. Agraïment especial, també, al senyor Caball, al senyor Vela, al senyor Vidal, al senyor Sarroca, a la gent que ens acompanya, com sempre.

Jo crec que o vostès ens han fet trampa, o nosaltres els hem fet trampa a vostès, perquè venir a comparèixer els quatre alhora i que ho haguem de respondre tot, o viceversa..., vostès ens han fet arribar tanta informació que és complicat també fer aquí un debat de tot el que han dit. A més a més, m'apuntava, de cada un dels que han intervingut, les coses que m'han semblat més interessants, i, clar, llavors, no sé si arribaré...

Jo crec que coincidim bastant amb la filosofia del que s'ha dit, fins i tot amb el que ha dit la consellera. Obro parèntesi: hagués estat bé –hagués estat bé– que ja que estem aquí per parlar de la proposta que s'ha pactat amb la conselleria, que la conselleria estigués aquí escoltant les organitzacions principals dels sectors sense els quals és impossible tirar endavant cap política agrària. Amb tot el «carinyo» ho dic, també, per la consellera, que espero que ens estigui escoltant.

En tot cas, jo crec que..., en primer lloc, agafo..., em sembla que ho han dit un parell d'intervencions. S'ha dit: «Primer el sector. Posem el sector al davant, prioritzem el sector, i deixem al marge determinats conflictes que, si bé són importants, no ens permetran enfocar el futur com toca, el de la PAC i el del dia a dia de les prioritats.» Jo crec que, tot i els molts debats que hem fet, no hem establert unes prioritats clares. S'han explicat moltes coses, posen a sobre la taula alguns dèficits i algunes demandes que fa anys i anys que n'estem parlant, i..., algunes, evidentment, eh? Segur que

hi ha coses, evidentment, que hem avançat; però d'altres, en un món molt canviant, en una Europa molt canviant, i en una Catalunya també, amb uns problemes que segurament no teníem anys enrere, doncs potser no avancem prou.

Jo he apuntat..., a part de les coses que han dit, jo volia ficar quatre elements sobre la taula. Nosaltres creiem –i no em repetiré amb la intervenció que hem fet abans–..., u, hem perdut, el sector ha perdut el relat públic, l'opinió pública. Això ho vam dir a la comissió, a la llei d'espais agraris. Hem perdut..., i em sembla que era en la compareixença de JARC, crec que era. L'opinió pública no està al nostre costat. Segurament és conscient de la importància de l'alimentació, però és més conscient de la importància del medi ambient; però, curiosament, en contraposició de la importància de l'agricultura i la ramaderia, quan sempre hem defensat que qui millor defensa el medi ambient és el sector agrari –sector de l'alimentació–, perquè..., allò de dir: «Defensar el medi ambient i deixar de menjar, com que és incompatible...» Per tant, diu: «Ecolti, qui gestiona el territori, qui està arrelat al territori, qui ha de defensar el medi ambient, doncs, hem de ser el sector primari.»

Els mitjans de comunicació no han ajudat; determinats lobbys no han ajudat, i determinats departaments d'aquesta Generalitat o d'altres administracions públiques no han ajudat. I, per tant, jo crec que aquí ens hem de coordinar millor, ens hem de defensar millor, i ens hem de reivindicar millor. Que, escolti, no cal fer regulació adversa, cada dia més adversa, del sector. Deia: «No hem de ser un sector subvencionat.» Totalment d'acord. És que no volem ser un sector subvencionat. Però tampoc volem perdre recursos en uns moments molt importants.

I tan important com guanyar el relat públic, el segon punt que volia apuntar és una regulació favorable. Perquè avui dia regulem per a determinada fauna salvatge més que no pas per a les persones que viuen i es guanyen la vida al territori. Mentrestant, dic: «Ecolti, tenim un problema: guanyar l'opinió pública; dos, que llavors es reguli amb conseqüència per fer una legislació europea i catalana i estatal favorable –favorable– a les persones que gestionen el territori, fent les coses ben fetes, eh? –fent les coses ben fetes.» I, per tant, quan es parla d'innovació..., home, si tenim gent que ha innovat molt més, durant fa molts més anys, que no pas moltes farmacèutiques. Per tant, que no ens parlin d'innovació. Ara, ho hem de fer més i ho hem de fer millor, és cert.

Tercer punt, el capital humà. No ens en sortirem si no hi ha relleu generacional, si no hi ha polítiques d'igualtat, si no hi ha una visió més empresarial, si no donem eines de formació, i precisament per fer aquest relleu. O sigui, no anem bé –no anem bé–, perquè cada vegada tenim un sector més envellit. I, per tant, determinats canvis també arriben amb el relleu generacional, amb l'expertesa del que hem fet durant molts anys –la tradició que tenim, però també amb aquesta nova empenta que hem d'aconseguir. I avui dia anem en la direcció contrària; no només en el sector agrari, sinó en l'evolució socioeconòmica de determinats territoris, com he comentat també abans.

I, per últim, que també ho hem dit diverses vegades i ho he dit abans, l'orientació al mercat. Jo crec que els recursos públics també han d'anar molt orientats a donar productes de qualitat. Hem jugat moltes vegades a vendre, a polítiques de preus, d'abaixar preus; segurament per circumstàncies. Però ens n'hem d'anar a polítiques de qualitat: veure aviam quan es pot transformar, veure aviam quan es pot fer millorar l'etiquetatge, veure aviam la transparència en els mercats. Que vostès ja han demanat moltes vegades moltes mesures; algunes no han arribat; altres han sigut insuficients; altres han anat en la bona direcció –segurament, són per les que hem de seguir apostant. Perquè és que, si no, d'aquí a quatre dies, de pagesos en quedaran quatre, però la indústria tindrà un pastís molt gran per repartir-se. Jo crec que el gran valor que té la indústria agroalimentària precisament –precisament– són tots aquests equilibris que hem d'intentar preservar.

Totalment d'acord. El senyor Caball parlava: «No podem seguir consolidant retallades.» Es va aprovar una proposta, la setmana passada, que es comprometien a

recuperar el pressupost perdut dels darrers anys. No només ja era insuficient, anys enrere. Per tant recuperem-lo i intentem avançar. Però recuperem-lo d'una vegada.

Cada vegada tenim més obligacions, cada vegada tenim més restriccions, i llavors resulta que entren productes que no compleixen els nostres estàndards i, com ara deia amb això dels cítrics, eh?, doncs, crisi sobre crisi, problema sobre problema, fins que anem enfonsant el sector. I tots sabem que quan un cultiu s'abandona, tornar-lo a posar en funcionament és complicat. Per això diem: «Ecolti, si nosaltres som els primers de..., hi hagi qui hi hagi a Madrid, hi hagi qui hi hagi a Brusselles, escolti, cadascú ha de fer la seva feina. I si s'ha de demanar a Madrid, escolti, que s'activin determinats mecanismes, es demana. Però ho hem de demanar nosaltres, eh? Ho hem de demanar nosaltres o hem de vetllar perquè es faci.

Totalment d'acord, senyor Caball: IGPs, denominacions d'origen, ramaderia ecològica; tot el que sigui anar a la qualitat, anar al valor afegit, a allò que puguem fer bé. Evitar pràctiques abusives. L'agricultor actiu, professional, ja s'ha dit. La terra..., evidentment, hem d'intentar ajudar aquell que està treballant la terra i donar-li eines també per tenir aquella visió empresarial. Si ha de fer exportació, que hi hagi col·laboració per poder anar endavant. Recuperar la inversió en regadius. Què fem als secans? Si ens hem carregat el 86 per cent de la inversió en regadius els darrers anys.

El president

Hauria d'anar acabant, senyor Ordeig.

Òscar Ordeig i Molist

Acabo. Hem de fer lobby. Crec que hem de fer lobby, coordinar-nos, col·laborar i defensar els nostres interessos allà on faci falta. No dic que ho facin, que ho fan molt i sé que van a Brusselles sempre que fa falta.

JARC, agricultor professional; totalment d'acord. Nou model de càlcul; d'acord, però fem-ho bé. Això dels joves ja ho hem dit. I, evidentment, si no fem alguna mesura urgent, ens quedarem sense agricultors i ramaders.

I llavors, evidentment, Federació de Cooperatives. El senyor Sarroca comentava recuperar el pressupost perdut; totalment d'acord. Pla estratègic; totalment d'acord. Diversitat de cultius i territori; segurament que això sí que ens diferencia de la majoria de territoris del país. I una cosa que m'ha agradat molt, que m'ho he escrit en majúscules i tot, és que diu: «Han de ser futuristes.» Això que sona molt cap allà, però és veritat. Mirem molt enrere, i a vegades ens mirem molt els greuges que tenim i les coses que no van bé i no mirem cap al futur, no mirem d'avançar-nos als esdeveniments, no mirem aviam què és el que està passant al nostre voltant, no mirem prou bé aquells que ho estan fent bé de casa nostra per intentar copiar o intentar potenciar, per intentar anar endavant. Per tant, ja ha comentat que hem de ser resilient; ho som, però també ens fa falta mirar endavant.

Gràcies, president. I, escolteu, gràcies i a seguir col·laborant també en el bé del sector.

El president

Gràcies. Ara té la paraula, pel Grup Republicà, la diputada Irene Fornós. Endavant.

Irene Fornós Curto

Gràcies, president. Agrair, naturalment, la compareixença a les tres entitats, per haver vingut esta tarda aquí, a petició d'alguns grups parlamentaris. I també donar les gràcies a la resta de grups parlamentaris, que anteriorment hem donat suport a que vostès avui poguessin estar aquí compareixent i explicant-mos una mica més sobre la nova PAC i, per descomptat, sobre este nou Pla estratègic que ens ha exposat la consellera.

Només, per ser molt breu i per no perdre el fil, que deia l'Òscar, que deia que cal tindre llums llargues, que cal mirar a futur. Jo crec precisament que este pla estratègic que mos ha presentat és lo que pretén, no?, de poder mirar a l'entorn i mirar

quines són les necessitats..., les que tindrem. I està clar, aquesta nova PAC, doncs, totes no les contempla, com mos acabeu de dir, i qui millor que vosaltres, que coneixeu de primera mà lo sector. Per això penso que també és molt important que avui estiguésseu aquí i que, bé, mos transmetésseu el que mos heu dit, de que realment hi ha moltes mancances que queden descobertes i que, possiblement, potser este pla estratègic les podria acabar suplir.

S'ha parlat, no?, d'esta reducció dels fons, tan importants precisament per a les polítiques agràries que estem fent aquí a Catalunya. Abans també ho ha ficat en relleu la consellera: hem de recordar que aquí s'executen al cent per cent. I ha destacat també que l'Estat espanyol deixa perdre una gran quantitat d'estos diners, que segurament si els tinguéssem aquí a la pagesia a Catalunya aprofitaríem.

En tot cas, agrair també les aportacions que heu fet de cara a que este pla estratègic siga millor, han comentat, simplement és una proposta, està obert. Segurament, tot i que coincidiu i que tots li heu donat suport, teniu les vostres petites diferències a l'hora de fer-lo, perquè també segurament, tot i que representeu el món de l'agricultura i de la ramaderia, no?, també en este cas, doncs, segurament tots també teniu diferents tipus de gent dins de les vostres entitats i, com dèiem, una cosa és l'arròs, l'altra són les avellanques, los cítrics, la pesca, també, tenint en compte les diferents regions del territori.

En tot cas, creiem i pensem que hem de mirar per la pagesia de Catalunya, i que esta proposta de PAC 21-27 no contempla del tot les necessitats que nosaltres, com hem dit, aquí tenim, que necessita lo nostre sector, i que, bé, pensem que este enfocament que es dona des de l'Estat de descentralitzar-ho, doncs, tampoc no té en compte les nostres necessitats.

En tot cas, vull ser breu. L'Òscar ha dit que potser no havia tingut temps d'escoltar-vos a tots i que potser no tindria temps; veig que n'has tingut bastant. Potser tampoc no has entrat en lo que seria més lo que se mos ha posat damunt la taula. I, en tot cas, sobretot, agrair que una vegada més hi hagi consens per part del sector. Totes tres entitats representeu quasi podríem dir que el cent per cent del sector, i jo crec que per tirar endavant estes noves polítiques i estos nous reptes, és important que hi siga.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara, pel Grup de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Imma Gallardo.

Imma Gallardo Barceló

Moltes gràcies, president. En tot cas, afegir-me a l'agraïment dels companys que m'han precedit –és el que té quan parles l'última en totes les intervencions. Però sí que us volia donar les gràcies a les entitats agràries més representatives que avui heu volgut venir a intervenir, no només per la gran quantitat d'informació i dades complementàries que ens heu aportat, que realment, com deia el diputat Domínguez, és per revisar la comissió, sinó perquè ens és molt important, tota aquesta informació, als diputats i diputades. I no només per aquestes dades, deia, sinó perquè el nivell de reflexió també ens és molt important. I això fa augurar una bona feina d'entesa en aquesta taula agrària, perquè es treballaran les discrepàncies, però es té clar un objectiu comú, i això crec que és el més important.

Coincidim en forces temes, i certament és preocupant aquesta perspectiva que tenim al davant, amb aquesta nova PAC. Però precisament és per això que cal aquest posicionament tan ferm davant del *ministerio*, i per això és del tot imprescindible aquesta complicitat entre el sector i l'Administració, per tal de començar a treballar aquest Pla estratègic català, que s'ha vist claríssim que és evident que és un instrument del tot necessari per defensar el sector, el territori, amb aquesta riquesa que comentàveu, senyor Vidal.

I, ja per acabar, posar-nos a la vostra disposició per tot el que a nivell de grup puguem ajudar, en aquesta comissió, a contribuir en..., crec que la consellera, una mica,

se n'ha fet capaç, de que potser a nivell de..., la petició que feia el diputat Ordeig, de que hi puguem contribuir. Doncs, per nosaltres cap problema, arremangar-nos i contribuir en el que bonament puguem.

I moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara torn dels compareixents per si volen respondre. Te la paraula, en primer lloc, el senyor Caball. Endavant.

Joan Caball Subirana

Bé, gràcies per les aportacions, reflexions. He dit, almenys a la nostra intervenció, encara que era curta, doncs..., us emplaçarem una còpia, que la tenim perquè algun dels diferents portaveus..., i la resta de diputats, si en volen... A banda d'això, també els hi podem acabar passant i deixar-la a la taula perquè hi acabi sent.

A veure, una mica, també, per ordre cronològic, que és..., de cara al Senat, ha apuntat ara. El tema de la reciprocitat dins, fora de la Unió Europea. A veure, una cosa és el que volem, i l'altra és el que acabem tenint. Això no vol dir que el que acabem tenint..., ens hem de conformar i no ho podem canviar. Nosaltres, com a organització, defensem que l'agricultura hauria d'estar fora de l'Organització Mundial del Comerç, i en canvi realment està dintre de l'Organització Mundial del Comerç. Hi ha cops que canviem tractats agraris per cotxes o per televisors o per altra tecnologia, o per a veure qui farà el port de Grècia o l'ampliació del port de Xangai. I això, doncs, quan acabes negociant, l'agricultura sempre acaba sent l'aneguet lleig, no?, *el patito feo*, per acabar canviant quan es fan tractats internacionals.

I, a veure, hi ha una realitat, i a vegades..., que en això potser no ens portem a equivocació. Hi ha gent que a nivell mundial, complint els requisits a nivell mundial –els codis alimentaris que estan en els tractats, dintre l'Organització Mundial del Comerç–, que ho produeix d'una determinada manera i, per tant, ho fa bé d'aquella manera. Ara, la realitat aquella, amb la realitat de la producció europea, doncs, és molt gran. I quina diferència tenim? No sé si és que entre tots som hipòcrites, no? –ja ens hi fiquem nosaltres, també, encara que creiem que no–, però hi ha uns governants, o una gent que pren decisions, que dona poder... Els tractats de comerç, ens agradin o no..., hem donat tot el poder a la Unió Europea perquè ells siguin qui els acabin fent. I els estats l'única cosa que tenen competència és per avaluar una part d'aquest tractat.

O sigui, ara, quan demanem la clàusula –per posar un exemple– de salvaguarda de les taronges, hem de pensar que el tractat diu que fins d'aquí a tres anys no la podrem demanar. Això, el tractat ho diu. Nosaltres voldríem que fos. Ara, és cert, doncs, que, bé, hi ha barreres sanitàries, etcètera. Els nord-americans són capaços de trobar una mosca dintre un vaixell de taronges. Nosaltres, si en trobéssim mitja dintre una caixa també podríem, no? Els nord-americans són capaços, quan volen tornar un vaixell de taronges cap aquí, de trobar una mosca dintre. Per tant, si hi ha voluntat i hi ha..., es poden extremar. Però, bé, que hi ha uns tractats. I que quan nosaltres diguem que s'obvia i la norma diu que s'ha d'identificar correctament, si aquestes taronges són produïdes a Catalunya, al País Valencià, a Andalusia o dins l'Estat espanyol, doncs, es pot etiquetar UE, això està així obligat, i els que són de fora s'ha d'etiquetar de fora. Llavors, el consumidor també pot acabar triant, no?, per tant, acaba sent.

El tema de reciprocitat. És que és així. És que hi pot haver un bistec de l'Uruguai, produït amb el que deia algú, amb un determinat producte que aquí està prohibit fer, però ser legal que hi sigui, i un bistec dels nostres vedells, doncs, amb un que està diferent. Clar, si la gent no sap d'allà on ve un i d'allà on ve l'altra, no pot acabar triant. El que demanem és que ho sàpiga. L'altre objectiu també seria que s'exigís el mateix. Però, bé, això encara... Hem de córrer, i potser entre tots, si fem un esforç, també arribarem a un acord, i entre les vostres forces polítiques aquí, al Congrés, Senat, Parlament Europeu...

I l'altra: a Europa no són extraterrestres, són el que volen els vint-i-vuit caps de govern, o els vint-i-vuit ministres d'Agricultura en agricultura. O sigui, no és que hi hagi un comissari que faci el que vulgui, no. Té la potestat per fer propostes. Però, clar, si cap dels vint-i-vuit, o la majoria dels vint-i-vuit ministres els hi refusen, potser els haurà de canviar, no? Per tant, aquest món tampoc no és... L'altre en té; doncs, tots tenim la responsabilitat que tenim i, per tant, l'hauríem d'acabar assumint per tirar endavant.

El tema del frau, perquè aquest dia en vàrem estar parlant i també es va comentar. A veure, des de l'any 92. Aquesta negociació de la PAC que tenim ara, del primer pilar, la va negociar el ministre Cañete amb els consellers i conselleres –llavors encara era ministre d'Agricultura–, i ell mateix va fer públic, no?, va sortir un comunicat de premsa del *ministerio* que deia que hi havia setanta mil peticionaris que no complien les condicions per percebre ajuts, i que aquests més o menys rebien a l'entorn de 500 milions d'euros a l'Estat espanyol. Això ho va fer el ministre Cañete. Per tant, tenia elements per dir, eh?, l'Estat espanyol... En aquest moment, ara teniu, igual que altres estats..., si una persona percep ajuts i el mínim, menys del 10 per cent de les seves ajudes, en aquest cas provenen de fora del sector agrari –o sigui, el 90 per cent venen d'un altre sector econòmic–, ja el podria treure de circulació si volgués el ministeri. Això es podria fer avui –avui, eh? I ni la ministra Tejerina..., perquè semblava que el Cañete..., bé, si ho havia fet públic en comunicat de premsa, semblava que alguna cosa volia fer. Però bé, va canviar de *ministerio*, va entrar un altre ministre i l'últim dia de l'últim mes del dia de l'any va publicar una norma que deia que la Unió Europea no aplicaria aquesta norma. Això el senyor Planas ho pot aplicar l'any que ve, si vol. Per tant, ja trauríem uns quants...

A veure, és cert que tots volem més diners de pressupost. Però si no n'hi ha més, què fem? Per això us ho he dit. Jo us he parlat de la proposta que ha fet la comissió –també teníem altres idees, no? Si no hi ha més, home, repartim millor el que tenim. I es poden fer coses –es poden fer coses. Ara no cal esperar. Si el ministre Planas, doncs, fes això, la foto que ens faran l'any 2020, que serà la base per al període 21-27, encara que hi hagi període transitori, que la unió Europea dirà com, si sortim tots afavorits, tindrem... Si sortim tots desfavorits, com l'any 2014 vàrem sortir desfavorits, doncs...

El frau, que deia: «Què fan aquesta gent?» Doncs, bé, hi ha gent que no són pagesos –i tots entenem què vol dir no ser pagesos– i que cobren ajudes –cobren ajudes. I això tots coneixem companys que porten la seva terra i en porten una altra i resulta que no puc cobrar l'ajut. Què acaba passant? Primer, que aquell que la porta hauria de ser qui hauria de rebre-ho. Però, a banda d'això, amb els ajuts, per exemple, de modernització, si no pot demostrar totes les hectàrees que porta ell, també li va a la contra. O sigui, no és una cosa que sigui neutra, és una cosa que es pot fer. Ara, a veure qui és valent –que fins ara no ho han sigut els governants de tots els colors que hi ha hagut a nivell d'Estat–, doncs, de ficar-li el *casabel al gato*, que diuen els castellans, eh?, de dir que «escolti'm, vostès, que són uns quants milers, deixaran de percebre». I després, al cap de cinc dies, aneu-li a demanar el vot, no? Clar, aquí, sembla ser que hi ha cops que pesa més una cosa que l'altra. És una realitat, eh?

Una província, Jaén, té 3.500 pagesos cotitzant d'autònom, i té –parlo de memòria–, em sembla que són més de 80.000 peticionaris d'ajuts a la PAC. Home, alguna cosa no quadra. Quan jo deia els 800 i els 300.000 de França, d'alguna manera, alguna cosa no quadra. Ara, si n'hi ha uns quants d'aquests que un és taxista, l'altre és notari, l'altre és no sé què, l'altre és no sé què més... Doncs, si no són pagesos...: «Escolti'm, vostè ja ha cobrat les rendes de la terra i el pagès ja li acabarà pagant.» Però deixi als que són pagesos que cobrin els ajuts, i els altres ja cobraran. Ningú diu que els furtem la terra –ningú. No, no. Per tant, hi ha marge? Sí, si es vol, sí.

El tema...

El president

Senyor Caball, hauríem d'acabar.

Joan Caball Subirana

Sí, d'anar abreujant.

El president

Li he donat una mica més de temps perquè no haves acabat los quinze minuts d'abans, però ara ja estem superats, ja, eh?

Joan Caball Subirana

Molt bé. Del que ens ha acabat demanant: el pressupost, no retallades. Cert. No retallades aquí, no retallades a Madrid. I, per tant, tots els grups que donen suport al Govern de Madrid han dit que revertirien i, per tant, que augmentarien aquests milions que varen dir que el ministre, doncs, va ficar sobre la taula. I, per tant, amb el PDR també podem fer alguna cosa encara ara, és possible.

I el tema, doncs, una mica, de la reducció de fons, que també hem acabat dient: una cosa és el pressupost català, que demanem que hi hagi més recursos, només faltaria; el pressupost de l'Estat és molt escanyapobres en el tema del PDR i pot acabar aportant..., perquè si precisament gastem tots del fons, si tinguéssim més cofinançament podríem acabar gastant més.

I el tema de reflexió i complicitat que diem, doncs..., amb tots els grups –nosaltres aquí, però a les altres cambres–, allà on tenim tots possibilitats d'arribar-hi, que aquesta complicitat hi acabi sent.

Moltes gràcies, i perdoneu per...

El president

Moltes gràcies a vostè, senyor Caball. Tampoc no haves acabat tot el temps. T'he donat una miqueta més de marge, eh? Pel JARC. Senyor Vidal... Endavant, senyor Vidal.

Jordi Vidal Molins

Bé, una mica, en resposta al senyor Domínguez, de Ciutadans. Quan parlem de l'agricultor professional és com voldríem que es definís l'agricultor genuí. Aquesta proposta de reglament parla d'agricultor genuí. «Agricultor genuí» s'ha d'acabar de definir. L'únic que diu el reglament és que aquells agricultors que visquin principalment de l'activitat agrària són los que han de percebre ajuts, sense excloure pluriactius. Dins d'aquest marc de definició, pensem que entra una definició d'agricultor professional. L'agricultor professional està definit legalment. Tothom s'omple la boca d'agricultor professional, però si no utilitzem la mateixa terminologia no ens entendrem. Per nosaltres un agricultor professional és aquell que percep més del 50 per cent de les seves rendes d'activitats agràries –agrícoles, ramaderes i/o forestals–, i dedica més del 50 per cent del temps a l'activitat agrària.

Li fico un exemple: si avui un pagès entra..., avui, per exemple, m'ha trucat un noi que entrava a l'ajuntament perquè ha dimitit un regidor de l'ajuntament. La pregunta és: «–Me faran cotitzar nou hores setmanals al règim general. Perdo la meva condició d'AP? –No, perquè no superes les vint hores setmanals.» Si superes les vint hores setmanals, deixes de ser agricultor professional, perquè també cobraria diners per fer de regidor, que això el fa més competitiu, pot destinar aquells diners a complementar activitats de la seva explotació, i és un competidor deslleial dels seus veïns. Per això pensem que no... Agricultura, si en vol fer tothom, que en faci tothom. És molt difícil regular ara, en estos moments, qui pot fer agricultura i qui no. Així com als taxis hi ha unes llicències, com a les farmacèutiques hi ha unes concessions, en agricultura en estos moments, excepte la vinya, que hi ha les autoritzacions –si no tens autorització no pots plantar vinya–, en estos sectors estem alliberats. Qualsevol persona,

demà, pot fer agricultura. Però amb suport públic, pensem que ha de ser la figura de l'agricultor professional –amb subvencions i ajudes públiques.

També, llavors, responent al senyor Ordeig, en el que diu dels quatre pilars. D'acord. Capital humà, relleu generacional; evident. Sense persones que facin agricultura, doncs, fins que no arribi la robotització del camp –encara falta una mica–, no sé com ho farem per produir aliments.

Però en el quart punt, el de polítiques de qualitat, no és la solució per a tot el sector. Jo fa molts anys que sento dir a gent, a Catalunya, «feu productes de qualitat –feu productes de qualitat», però quan hem de sortir al mercat no tothom ens demana qualitat. Hi ha gent que demana preu, preu, preu. I llavors has de jugar amb los mínims requisits legals que t'exigix la normativa europea per rendibilitzar un mínim de producte d'una qualitat. I després, evidentment, hi ha gent que, en diferents nínxols, se col·loca en diferents estàndards de qualitat, no? Marques pròpies, denominacions d'origen, agricultures ecològiques, etcètera, però no tots podem fer el mateix producte de qualitat i tots no podem anar al mateix nínxol de producció. No és lo mateix vendre el que produïm que intentar produir allò que es ven. Estem intentant produir allò que es ven, per què, si no, no en sortim.

I, una mica, la reflexió..., que tothom crec que hem coincidit, no?: el pla regional. O sigui, un pla estratègic regional aporta coses bones. Pensem que ens donaria proximitat als nostres productors i ramaders catalans. I segur que també donarà problemes per la diversitat que tenim. O sigui, del que sí que ens adonem és que si hem de fer una pla estratègic amb els companys que estem avui aquí asseguts, segurament serà molt més fàcil que mos entenguem, que no pas jo, quan nosaltres encetem la nostra coordinadora a nivell estatal, que és la Coag. Tenim més discrepàncies a dins de..., perquè allí són diferents visions d'agricultura i ramaderia, allí mos fiquem menys d'acord que fent un pla, un document conjunt a nivell de Catalunya; ens és més fàcil.

I això és una realitat. Per què? Perquè som diferents. Les necessitats són diferents. I quan parlem d'uns mòduls màxims per cultiu, doncs, no és lo mateix la producció ramadera en un lloc que s'està compaginant amb altres activitats, que en un altre que és més professionalitzada. No és lo mateix el cultiu de cereals de secà de Castella Lleó, on una explotació mitjana té cinc-centes, sis-centes hectàrees..., i aquí, quan arribem a cent, amb prou feines; a més a més, amb la complexitat aquesta de que portem..., hi ha agricultors que gestionen més hectàrees, però que les estan declarant com a responsables agraris uns altres beneficiaris, que normalment són los propietaris de les terres. Perquè confonem propietat amb dret a percebre ajuts. L'ajut és per a qui fa activitat agrària, per a qui genera llocs de treball, per a qui genera riquesa en aquella zona, en aquell territori, i per a aquell que al final acaba produint uns aliments que ens dona el dia a dia per poder tirar endavant.

El president

Molt bé, moltes gràcies, senyor Vidal. Ara la té el senyor Sarroca. Endavant.

Ramon Sarroca Capell

Gràcies, president. Primer de tot, quan diem «secans rigorosos», nosaltres proposem incloure, dintre dels aspectes transversals, la situació, o que es comence a parlar del secans rigorosos. Per què? Perquè no són reversibles. La situació que tenen és una situació greu, una situació delicada i una situació que no seran mai terrenys de reg. Amb un greuge comparatiu: cada dia més tenim hectàrees noves de productes que es fan en aquests secans rigorosos amb intensius –i parlo de l'Ametlla, parlo de l'avellana–, amb molt regadiu, amb molta capacitat d'aigua, i amb unes produccions elevadíssimes. Hem de tindre un concepte de territori, un concepte social del terme rural o de la problemàtica rural, si volem conceptualitzar aquestes problemàtiques de secans rigorosos.

El que deia el senyor Ordeig: «Hem perdut el debat públic». Sí. Aquí hauríem acabat i tan contents i tan panxos. S'ha de dir lo que deia abans: hi hem de posar

un però. La veritat és que –nosaltres los primers– hem de fer reflexions i reflexions molt a fons. Aquest debat públic l'hem de tornar a guanyar, i se guanya amb empatia, se guanya explicant les coses i es guanya parlant de tu a tu a la gent. També s'ha de dir: tenim –i nosaltres ho hem criticat públicament– alguns programes per alguna televisió, i desgraciadament pública, de casa nostra, que no ens ajuden gaire gens a tindre alguna oportunitat de que el debat públic el tinguem cada vegada més al nostre costat. Creiem que això és reversible, creiem que es pot arreglar, però la feina nostra està a fer-la.

Regular amb conseqüència: està clar. El problema és de fauna salvatge. També he de dir –també he de dir–, de fa uns anys cap aquí, s'estan posant mesures a fer que aquesta fauna salvatge tingue el menys perjudici possible. Però això és difícil. Això..., hem començat tard. I ara haurem de deixar el caminar pel córrer per a fer front a tota aquesta problemàtica.

El capital humà..., el sector està envellit. Hi ha un factor que jo crec que és demolidor: el sector s'envelleix quan el sector jove no es pot guanyar la vida, llavors el sector s'envelleix. Per què? Perquè el sector jove mira d'escapar-se el més ràpid possible. I té condicions de poder-se quedar, perquè té, avui en dia, empreses tecnificades al màxim, tecnològicament el camp no es pot dir que no siga un terme amb una alta capacitat tecnològica, però principalment, quan has de posar alguna cosa a la boca i no tens re, t'ajude..., diu «cametes, ajudeu-me, que he de marxar».

I quan parlem d'orientació de mercat. Orientació de mercat, tres coses. Les organitzacions de productors. Moltes vegades, quan parlem d'orientació de mercat ho diem així –i jo el primer, eh?, i em quedo tan ample–, però el debat és molt més profund. El mercat és una cosa que tothom en parla i coneix molt poc les seues conseqüències o la manera d'afrontar-ho, perquè és canviant, si no dia a dia, el lloc on se produïx aquest mercat. Hem treballat per a fer front als mercats. Les organitzacions de produccions, un tema. Les associacions d'organitzacions de productors, una altra via superior. Les empreses agràries prioritàries, un altre estadi superior. Ja en fem, de coses.

I, ja per acabar, quan abans he parlat que no fèiem política..., és normal, els temes polítics, com a pagesos i ramaders, també ens afecten, també en parlem, també ho debatem. Però quan parlava que no fem política volia dir que quan mos referim a organitzacions de productors, a associacions d'organitzacions de productors i a empreses agràries prioritàries, la seua condició fonamental, i per a que estiguen tots tranquils, és que ha de ser empreses supraautòniques, vull dir que la nostra capacitat de tindre empreses supraautòniques al llarg de tot Espanya, nosaltres..., són els nostres socis.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Em sembla que..., bé, i gràcies a totes i a tots.

I, bé, acabar aquesta sessió manifestant, doncs, la voluntat d'aquest Parlament de contribuir al debat parlamentari amb los diferents actors del debat parlamentari a nivell agrari, com ha sigut el cas de la seva compareixença, de la qual estem molt i molt agraïts. Moltíssimes gràcies.

I aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de set del vespre i tretze minuts.